

1734

அக்கினிக்குஞ்சு

யுவம் மூலச்சு அடிக்கிட்டுக்கொண்டு சிந்தனை கவச்சு. இவ்வடி வாழ்ச்சை

JEYANI JEWELS

**Designers and Makers
of
High Quality 22ct. Jewellery
in Australia**

**(We are not in the trade of buying and selling Jewellery from
Singapore, India, Shri Lanka)**

Specialists in

**Shri Lankan, Indian, Asian & Australian
Creative Designs**

**Quality Diamond & Gem Rings
Remodelling & Repairs**

Experts in traditional Jewellery Crafting

Thaali

Thaali Kodi

Pathakkam

Attiyal

Wedding Rings

Bangles

Bracelets

Chains

**10 WOOLHOUSE STREET
NORTHCOTE, VICTORIA 3070
AUSTRALIA**

Phone : (03) 481 8881 V.P. Thiruvilangam (PIRABA)

First and Best in Australia for 22ct. Gold Jewellery

அக்கினிக் குஞ்சு

ஒரு தமிழ்ப் புத்திஜீவியின் சிந்தனைப் படிமங்கள்

நான் வியட்னாம் மக்களின் வீரம் பற்றியே
கவிதைகள் 'ரொடம்ப்' எழுதுவேன்—
ஆனால்

பொங்கிடும் ஈழத்தமிழரின் வீரமோ
படாது என் கண்களில் ஏனோ
நான் ஒரு தமிழ்ப்புத்திஜீவி!

அல்ஜீரிய மக்களின் விடுதலை வெற்றிகள்
பற்றி
அலட்டுவேன் ஆயிரம் தடவைகள்—
ஆனால்

பூனரி மண்ணிலே சாதித்த வெற்றிகள் பற்றி
அற்பமாய் அலட்சியம் செய்வது ஏனோ
நான் ஒரு தமிழ்ப் புத்திஜீவி!

அவுஸ்ரேலிய அப்ஓரிஜினி குடிகளின்
உரிமைகள்
அனைத்தும் வழங்கச்சத்தம் போடுவேன்—
ஆனால்

ஈழ மண்ணில் தமிழர் உரிமைகள் குறித்து
பேசாதிருக்கும் மவுனங்கள் ஏனோ
நான் ஒரு தமிழ்ப் புத்திஜீவி

பிறந்தகம் துறந்து புதுப்புலம் புகுந்த
அகதிகள் அவலம் பற்றி ஒன்றும்
சொல்லாது

அன்னவர் இயற்றும் தப்புகள் ஆயிரம்
தொகுத்து ஆயிரம் ஆய்வுகள் செய்வேன்
நான் ஒரு தமிழ்ப் புத்திஜீவி

என் சமூகமே! என் இனமே! நீ எக்கேடு
கெட்டாலும் கவலை இல்லை

என்னைப் பலரும் 'புத்தி ஜீவி' என்று
கொண்டாட
உன் அவலங்கள் உதவும்; அதனால்
உனக்கு நன்றி!

புலம் பெயர்ந்த ஈழத் தமிழரின்
சர்வதேச கலாசார இலக்கிய மாசிகை
பிரதம இலக்கிய ஆலோசகர்
எஸ். பொ

ஆசிரியர் : யாழ். எஸ். பாஸ்கர்
துணை ஆசிரியர்கள் :

ரி. தர்மகுலசிங்கம்
இளம்பிறை எம். ஏ. ரஹ்மான்

அவுஸ்ரேலியா
பிரியா பப்ளிகேஷன்ஸுக்காக ஏ.ஆர்
பிரிண்ட்ஸ் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு
வெளியிடுபவர் : எம். ஏ. ரஹ்மான்

கதைகளிலே வரும் பெயர்களும்
சம்பவங்களும் கற்பனையே;
கட்டுரையாசிரியரின் கருத்துக்கள்,
'அக்கினிக் குஞ்சு' வின் கொள்கையை
பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்ற
கட்டாயமும் இல்லை.

INTERNATIONAL CULTURAL AND LITERARY
MONTHLY OF DISPLACED EELAM THAMILS.

Chief Literary Advisor : ESPO

Editor : Yal. S. BASKAR
Australia - (03) 563 93 40

Deputy Editors : T. Tharmakulasingam
Denmark - (75) 366 235

Ilampirai : M.A. Rahman
India - P.P. 420011 - 420022

Correspondence Contribution &
Subscription Address:

PRIYA PUBLICATIONS □ P.O. BOX 470
□ MOORABBIN □ VIC-3189 □ AUSTRALIA

தசையினை தீ சுடினும் - ஈழ
தமிழ்து தளர்வுற தாங்குமோ நெஞ்சு
விசைமிகு வேள்வியினை - ஆழ
வித்திட விளைந்தது அக்கினிக் குஞ்சு

விளம்பரம் : என். ஆர். விக்கி

Advertisement: N.R.Wicki

மனம்விட்டுப் பேசுவோம்

தோல்விடைகளைக் கண்டு துவளாத உறுதியுடன் மீண்டும் 'அக்கினிக்குஞ்சு'வை உங்கள் கரங்களிலே ஒப்படைக்கின்றோம்.

'அக்கினிக்குஞ்சு' இதழ்களை அவுஸ்ரேலியாவிலுள்ள பிரசுர சாதனங்களின் வசதிகளுடன் வெளியிட முனைந்தோம். கடந்த மூன்று இதழ்களும் அவ்வாறு வெளிவந்தமை உங்களுக்குத் தெரியும். அவற்றை உருவாக்குவதிலே நாம் எதிர்நோக்கிய இன்னல்கள் தெடியன. இருப்பினும், அவற்றின் அச்சு-அமைப்பு முதலியன வாசகர்களின் திருப்திக்கு அமையவில்லை. முக்கியமாக அந்த இதழ்களிலேயைப் படுத்தப்பட்ட எழுத்துக்கள் வாசகர்களுக்குப் பாரிய சிரமங்களை ஏற்படுத்தின. இந்தச் சிரமங்கள் எங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. அவுஸ்ரேலியாவில் நமது பிரசுரிப்பிற்கான வசதிகளைப் பெருக்கி, நவீனத்துவப்படுத்தும் வரையிலும், மீண்டும், முன்னர்போல 'அக்கினிக்குஞ்சு' இதழ்களை இந்தியாவில் அச்சிடுவது என முடிவு செய்தோம். இந்தத் தீர்மானத்தின் திருட்டாந்தமாகத் திகழும் 'அக்கினிக்குஞ்சு'வின் பத்தாவது இதழ் உங்கள் கரங்களிலே ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. இதனை உவப்புடன் வரவேற்று, தொடர்ந்தும் ஆதரவு தருவீர்கள் என்று நம்புகின்றோம்.

பெரிய முதலீடுகளுடன், வர்த்தக ரீதியாக, நடத்தப்படுவது அல்ல 'அக்கினிக்குஞ்சு' என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களுடைய இலக்கிய வெளிப்பாடுகளின் தரமான சஞ்சிகை ஒன்று அவுஸ்ரேலியாவிலிருந்து வெளிவருதல் வேண்டும் என்கிற உயர் இலட்சியமே நம்முடைய மூலதனம். புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுடைய செறிவான இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு ஏற்ற களமாக அவுஸ்ரேலியா திகழ்கின்றது. இந்தக் களத்தின் சங்கையையும், படைப்பு ஆற்றலின் செழுமையையும் உலக அரங்கிலே வைப்பதற்கு, எத்தனை இடர்கள் மத்தியிலும், 'அக்கினிக்குஞ்சு' உழைத்து வரும்.

மீண்டும் ஒரு தடவை பிரகடனப்படுத்துவதிலே பெருமை அடைகின்றோம்.

அவுஸ்ரேலியத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பு ஒர்மத்தினை உலக அரங்கிலே முன் வைக்க விழையும் நமது புனித பயணத்திலே, எங்களுக்கு உங்கள் பேராதரவினை தந்து, அவுஸ்ரேலியத் தமிழரின் தமிழ் கலை-இலக்கிய நேசிப்பினை உலகறியச் செய்து, உங்களுக்கும் கௌரவம் சம்பாதிக்க முன்வருமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுடைய இலக்கிய நடவடிக்கைகள் பற்றியும், அவர்களுடைய பங்களிப்புப் பற்றியும் ஈழநாட்டிலும், தமிழ் நாட்டிலும் தேவையான awareness ஏற்படவில்லை. மார்க்ஸிஸ விமர்சகர்களின் 'குடல்வால்கள்' போன்று செயற்படும் சிலர் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுடைய இலக்கியப் படைப்புகள் Guilt conscious என்று சகட்டுமேனிக்குக் கொச்சைப்படுத்தும் கைக்கரியத்திலும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள்.

இந்த நிலையில், கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலமாக தமிழ் இலக்கிய உலகிலே தன் எழுத்துக்களினால் ஒரு தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ள முதுபெரும் எழுத்தாளரும், 'அக்கினிக்குஞ்சு'வின் பிரதம இலக்கிய ஆலோசகருமான எஸ்.பொ. இலங்கை-தமிழ்தாடு விஜயம் ஒன்றினை மேற்கொண்டுள்ளார். அவர் மேற்கொண்டிருப்பது புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் சார்பான ஒரு நல்லெண்ண விஜயம். அவர் தமது விஜயத்தின் போது புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ப் படைப்பாளிகளுடைய ஊழியத்தின் மேன்மைகளை எடுத்துச் சொல்வதுடன், அவர்களுடைய படைப்புகளுக்கு ஒர் அங்கீகாரமும் கௌரவமும் சம்பாதித்து மீள்வார் என்று நம்புகின்றோம்.

யாழ் எஸ்.பாள்சுஜி

இழப்பு- ஈழத்து இரத்தினம்

சென்னையிலுள்ள ஈழத் தமிழர் பாதுகாப்புக் கழகத்தில் மக்கள் தொடர்பாளராகப் பணியாற்றியவரும், சிறந்த கவிஞரும், தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் திரைப்படத் துறையில் கதைவசனகர்த்தா, பாடலாசிரியர், இயக்குநர் முதலிய பல பிரிவுகளில் சாதனை புரிந்து புகழ்பெற்றவரும், கீத பொன்கலன் என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட வருமான திரு. ஈழத்து இரத்தினம் அவர்கள், கடந்த 19.06.1994 அன்று சென்னை வேளச்சேரியில் ஸ்கூட்டரில் சென்ற போது பேருந்து மோதி விபத்துக்கு ஆளானதால், மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டவர், சிகிச்சை பலனளிக்காமல் 21.06.1994 அன்று அகால மரணமடைந்தார் என்ற துயரச் செய்தியை அறிவிக்க வருந்துகிறோம்.

1983-ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக முட்டிவிடப்பட்ட இனக் கலவரத்தின் காரணமாக குடும்பத்தோடு அவர் அகதியாகத் தமிழகத்திற்கு வந்தார். அவர் இலங்கையில் மட்டக்களப்பில் பிறந்தவராயினும் அவருடைய மனைவி இந்தியர் என்பதால் இந்தியக் குடியுரிமை பெற்ற அவர், இலங்கை இந்திய நட்புரிமைக்காகத் தன்னையே அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். ஐந்து பெண்கள், இரண்டு ஆண்களுக்குத் தந்தையான அவர், தன் குடும்பத்தைப் போலவே அனாதரவான ஈழத்தமிழ் அகதிகள் சேவையில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். ஈழ மக்கள்-தமிழ் மக்களிடையே புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துவதற்காகவும், ஆயுத கலாசாரத்தை ஒழித்து, அகதி மக்களிடையே குறிப்பாக இளைஞர்களிடையே அன்பு வழி-அறவழி கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடுகளை வளர்க்கவும் பாடுபட்டுவந்தார்.

அக்கினிக் குஞ்சு சந்தா விபரம்

1 வருடம் [12 இதழ்கள்]

(தபால் செலவு உட்பட, அவுஸ்ரேலியா டாலர்களில்)

அவுஸ்ரேலியா	\$ 30.00
சிங்கப்பூர்	\$ 40.00
அரபு நாடுகள்	\$ 30.00
ஏனைய நாடுகள்	\$ 50.00
இலங்கை, இந்தியா	இலவசம்

முக்கிய அறிவித்தல்

வாசகர்களே! உங்கள் முகவரியில் மாற்றம் ஏற்படின் உடனுக்குடன் எமக்கு அறியத்தாருங்கள். இதழ்கள் பழைய முகவரிக்குச் சென்று தங்களுக்குக் கிடைக்காமல் போவதைத் தவிர்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

ஆ-ர்

தொடர் கவிதை :

இரண்டும் உலகம்

பந்தியில்...

தொட்டவர் எனக்குச் சொந்த
கயநினைவு ஊட்டப் பார்த்தேன்
கட்டிய வேட்டி மாறு
கரையுள கதரே நெற்றிப்
பொட்டுடன் குறிகள் முன்னைப்
பொலிவுதான் நரைத்த தாடி
மட்டுமே இன்று வேறு!
மறுமுறை அவரைப் பார்த்தேன்!

பார்த்த அக் கணமே மெல்லப்
பார்வையை எடுத்துக் கொண்டேன்
ஆர்த்தது கவிதை நெஞ்சில்
அதனையும் பதித்துக் கொண்டேன்
தேர்த்திரு விழாவில் முன்பு
தெருவிலே கண்ட கோலம்
பார்த்துநீ னிறைத்தாய் போலும்
பழையவன் பிள்ளை என்றார்!

வா இனிப் பேசிப் பேசி
வயிற்றையும் கழுவ என்றார்
ஆ-பிடி இலையை என்றென்
அருகிலே அமர்ந்து கொண்டார்
பாவம் என் பாட்டிக்கு அன்று
பண்ணிய துவச எண்ணம்...
மாவடிக் கோயில் ஐயர்
மணியம் இன்று எங்கோ ஏதோ!

என்றவர் எதைஎல் லாமோ
என்முன்னே எடுத்து வைத்தார்
அன்றவர் காலை தானே
அதையெலாம் சமைத்த தென்றார்
இன்றுள நிலையில் நானே
இதைஎலாம் செய்தல் வேண்டும்
சென்றனள் தங்கம்மா ஆம்
சென்றதும் நன்றே என்றார்!

வடகமும் வறையும் கீரை
 வதக்கலும் தங்கம் செய்வாள்
 இடிஇடி என்று தங்கம்
 இடித்ததூள்... நொட்டை சொல்வேன்!
 கடையிலே வாங்கும் தூளால்
 கற்களில் சுவையும் இல்லை
 விடுவிடு பழசை எண்ணி
 வேதனைப் படும் என்ன!

கண்ணிலே கண்ணீர் தேங்க
 கணப்பொழுது அமைதி கொண்டார்
 எண்ணிய எண்ணம் எல்லாம்
 என்னையும் அசைக்கும் வேளை
 தண்ணியைத் தெளித்தார் வெள்ளைச்
 சாதமும் படைத்தார்-தம்பி
 வெண்ணிறச் சோறுதான், ஊர்
 விளைநிலம் என்ன ஆச்சேர்!

அதைஎலாம் எண்ணி என்ன
 அதைவிடு கறியைப் போடு
 சொதிஇதில் தமிழும் உண்டு
 சுவைதரும் சேர்த்துண் என்றார்!
 நிதமும்நான் சைவம் நானே
 நித்தியம் சமைப்பேன்... வீட்டில்
 எதைஎல்லாம் சமைக்கின் றார்கள்
 என்றுமே மச்ச வாடை!

இங்குநான் என்ன செய்வேன்
 இனியஎன் பேரன் என்று
 சங்கரை அணைத்துப் பேசல்
 சங்கடம் தமிழைக் கற்க
 எங்குமே அனுப்பார் கேட்டால்
 சங்கர்இஸ்நொட்கீன் என்பர்
 சங்கரா!... என்ற வாறே
 தம்இலை மடித்தார் மாஸ்டர்!

மண்ணில்ஏர் பிடித்த காலம்
 மணிக்கதிர் ஆர்த்த கோலம்
 புண்ணிய காலம் பார்த்துப்
 புதிதெடுத்து உண்ட காலம்
 அண்ணைவா தம்பி வா என்று
 அனைவரும் மகிழ்ந்த ஞாலம்
 எண்ணிய மனசு... என்றே
 எழுந்தனர் பந்தி ஓயும்!

கவிஞர் அம்பி
 பப்புவா நியுகினி

தமிழர்களின் அடையாளங்களை பேணுங்கள் !

நாம் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த போதிலும் தமிழர்கள் என்பதை மறந்துவிட முடியாது. நாம் எல்லோரும் நிர்ப்பந்தத்தாலும் சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலையாலும் புலம் பெயர்ந்து விட்டோம், என்பதற்காக நாம் தமிழர்கள் என்னும் அடையாளங்களை மறக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது. புலம் பெயர்ந்து வாழும் எமது எதிர்கால சந்ததியினரும் தாம் தமிழர்கள் என்னும் அடையாளங்களை அறிவதற்குரிய கலைநிகழ்ச்சிகள், பண்டிகைகள், தமிழ் கல்வி நிலையங்கள், விளையாட்டுகள் என்பவற்றை நடத்தி நமது சந்ததியினருக்கு வழிகாட்டிகளாக விளங்க வேண்டும்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் பிள்ளைகள் கலாசாரம், மொழி, நிறம், குழல்கள் இப்பேர்ப்பட்ட பல மாறுபட்ட சூழ்நிலைகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காலப்போக்கில் இவர்கள் தாம் தமிழர்கள் என்பதை மறந்து விடக்கூடும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளுக்கு நமது பிள்ளைகள் தள்ளப்படுவது நன்றா? இவற்றை பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள் நன்கு உணரவேண்டும்.

வேறுபட்ட மொழி-கலாசாரச் சூழலில் வாழும் பிள்ளைகள் இவற்றின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகுதல் இயல்பு. புருந்த நாட்டின் தேசிய மொழியிலே கல்வி கற்றாலும் தவிர்க்க இயலாத நியதியாய் அமைந்துள்ளது. இருப்பினும், எதிர்காலத்தில் நமது பிள்ளைகளை வளரும் நாடுகளின் பாரம்பரிய உரிமைக்காரர்கள் நமது பிள்ளைகளையும் தம்மவர்களாக ஏற்றுக்கொள்வார்களா? அல்லது, இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் நமது பிள்ளைகள் வாழும் நிலை உருவாகுமா?

நாம் நமது சௌகரியத்திற்காகவும், சுகபோகங்களுக்காகவும் ஆயிரம் சங்கங்களும், ஆலயங்களும் அமைக்கலாம். இவை மூலம் எமது சந்ததியினர் தாம் தமிழர்கள் என்பதை எப்படி அடையாளம் காணமுடியும்?

பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் பெற்றோரின் கரங்களிலே தங்கி உள்ளது. பிள்ளைகள் தமிழர்களின் அடையாளங்களை பேண வேண்டுமாயின் பெற்றோர்கள் வீடுகளில் பிள்ளைகளுடன் தமிழில் பேச வேண்டும். பிள்ளைகளுக்கு தமிழ்க் கல்வியை புகட்ட வேண்டும். தமிழ் கல்வி நிலையங்களுக்கு பிள்ளைகளை கல்வி பயில அனுப்பவேண்டும். தமிழர்களின் அடையாளங்களை பிரதிபலிக்கும், பண்டிகைகளை விட்டில் அனுசரிப்பதுடன் அவற்றின் சிறப்பு பண்புகளை பிள்ளைகளுக்கு விளக்கி கூறி அவர்களையும் பின்பற்ற செய்ய வேண்டும்.

தமிழர்களின் பாரம்பரிய கலைகளிலும், விளையாட்டுகளிலும் அவர்களை ஈடுபட உக்குவிக்க வேண்டும்.

இவற்றுக்கும் மேலாக புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் உள்ள தமிழ் அமைப்புகள் ஒருங்கிணைந்து எமது சந்ததியினர் தாம் தமிழர்கள் என்னும் அடையாளங்களை பேணுவதற்குரிய அனைத்தையும் மனச் சத்தியுடன் செய்ய முன்வருதல் வேண்டும். □

தமிழில் இலக்கிய விமர்சனம்

-வல்லிக் கண்ணன்

தமிழில் இலக்கிய விமர்சனம் ஆரோக்கியமாக வளரவில்லை— வளர்க்கப்படவில்லை— என்பது பெரிய குறைதான்.

படைப்பு இலக்கியத்தைப்போலவே இலக்கிய விமர்சனமும் படித்து ரசிக்கப்படக்கூடிய ஒரு கலையாக விளங்க முடியும். ஆனால், தமிழில் அது அவ்வாறு வளரவில்லை.

தமிழில் இலக்கியத்தரமான விமர்சனத்துக்கு வழிவகுத்தவர் — தமிழ்ச்சிறுகதைக்கு முதன்முதலாக ஒரு இலக்கிய உருவம் தந்த— வ.வே.சு.ஐயர் தான் என்பது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள உண்மை ஆகும். அழகியல் அடிப்படையில் ரசனாபூர்வமான விமர்சனத்தை அவர் வளர்த்தார். அவரது கட்டுரைகள் படித்து ரசிப்பதற்கேற்ற சுவாரஸ்யமான எழுத்துக்களாக அமைந்தன.

பிறகு, நவீன தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத்துக்கு குறிப்பிடத்தகுந்த பணி ஆற்றியுள்ள க. நா. சுப்பிரமணியம் உலக இலக்கியங்களில் தனக்குள்ள பயிற்சியையும் தனது ரசனைத்திறனையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு தமிழ்ப் படைப்புகளைத் திறனாய்வு செய்தார். படைப்பாளிகளின் பெயர்களைப் பட்டியல் போட்டு, நிர்ணயிக்கும் வழக்கத்தை அவர் கையாண்டதாலும், அப்படி அவர் போட்ட பட்டியலிலேயே அடிக்கடி அவரே மாற்றங்கள் செய்ததில் தொனித்த அவருடைய விருப்பு வெறுப்புகள் காரணமாகவும் க.நா.சு.வின் விமர்சனங்கள் எழுத்துலகில் எதிர்ப்புக்களை உண்டாக்கினவே தவிர உரிய நியாயமான பலன்களை விளைவிக்கவில்லை.

க.நா.சு. தந்த ஊக்கத்தினால் விமர்சனத்துறையில் அடி எடுத்து வைத்த சி. சு. செல்லப்பா பின்னர் தனது திறனாய்வு முறையை மாற்றிக்கொண்டார். மேலோட்டமாக அபிப்பிராயம் சொல்வதுபோல, எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது; 'இது நல்ல படைப்பு; நான் சொல்கிறேன்; ஆகவே இதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்' என்ற தன்மையில்,

காரணம் காட்டாது மொத்தமாக எழுதுவது சரியான விமர்சனம் ஆகாது என்று கருதிய அவர் 'அலசல் விமர்சனமுறை'யைக் (analytical criticism) கையாண்டார். ஒரு சில படைப்பாளிகளை மட்டுமே அவர் ஆய்வு செய்ததாலும், நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியை அவர் விசால நோக்குடன் கவனிக்கத் தவறி விட்டதாலும், சி. சு. செல்லப்பாவின் விமர்சன வழியும் போதிய கவனிப்பைப் பெற்று இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரியும் சக்தி இல்லாது போய்விட்டது.

க.நா.சு. வழியில் நகுலன் விமர்சனம் எழுத முற்பட்டார். ஆயினும், விமர்சனத்துறையில் குறிப்பிடத் தகுந்த அளவுக்கு அவர் சாதனை எதுவும் புரிந்துவிடவில்லை.

1960ஆம், அதன் பிறகும் விமர்சனத்துறையில் வெங்கட்சாமிநாதன் பெயர் தலை தூக்கி நின்றது. அவரது 'எழுத்து' கட்டுரைகள் வெங்கட்சாமிநாதனிடமிருந்து உருப்படியான விமர்சனப் படைப்புகளை எதிர்பார்க்கலாம் என்ற எண்ணத்தை இலக்கியவாதிகளிடம் ஏற்படுத்தின. காலம் வளர வளர, அவர் வளர்ச்சிபெறவில்லை. பரபரப்பையும் சுவை கவனிப்பையும் பெறக்கூடிய விதத்திலே வெறும் வம்புகளாகவும், அக்கப்பீராளர்களாகவும், கூறியது கூறல்களாகவுமே அவருடைய விமர்சனங்கள் உருவெடுத்தன. அத்தகைய எழுத்துக்களை விரும்பி வரவேற்கும் சிலசிலரிடையே அவ்விமர்சனங்கள் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளனவே தவிர, இலக்கியத்தில் எவ்வித பாதிப்பையும் உண்டாக்கிவிடவில்லை.

'எழுத்து' காலத்தில் எழுதத் தொடங்கிய தருமஅருப் சிவராம் விமர்சனத்தில் புதிய பரிமாணங்களைச் சேர்க்க முயன்றார். அவருடைய சுய சிந்தனைக்கும் அறிவாற்றலுக்கும், அனுபவத்துக்கும் 'எழுத்து' காலக் கட்டுரைகள் சான்று கூறும். புதுக்கவிதை பற்றி 'கண்ணாடியுள்ளிருந்து' கவிதைத் தொகுப்பில் அவர் எழுதியுள்ள முன்னுரையும் ஆழமும்,

கனரூம் பொருட்செறிவும் கொண்டதாகும். ஆனாலும், கால ஒட்டத்தில் அவருடைய எழுத்துக்களில் புகுந்துள்ள வக்கிரமும், தற் சிறப்பு மோகமும் தருமு அருப்சிவராம் நல்ல விமர்சகராக வளர்ந்து வருகிறார் என்று நம்பிக்கை கொள்ள இடம் தரவில்லை.

அப்புறம், விமர்சனத் துறையில்...

சி. மணி பெயரைச் சிலர் குறிப்பிடுகிறார்கள். அவர் விமர்சனத்தில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டிருந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. பழத்தமிழ்க் கவிதைகளையும் நவீன கவிதைகளையும் ஒப்பிட்டு அவர் ஒரு சில கட்டுரைகள் எழுதினார். இலக்கணம் புதுக்கவிதைக்கு எதிரி இல்லை என்று ஒரு ஆய்வுரை வரைந்திருக்கிறார். மற்றப்படி, விமர்சகர் ஆக அவர் தன்னை இனம் காட்டிக் கொள்ளவில்லை என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

கோ. ராஜாராம்— அபூர்வமாகச் சில கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். வளர்ந்து வரும் படைப்பாளிகள் பற்றியும், வெளிவந்துள்ள படைப்புகள் குறித்தும் இவர் விமர்சன ரீதியில் கட்டுரைகள் எழுதினால், இவரைப் பற்றி ஒரு கணிப்புக் கொள்வது சாத்தியமாகும். இப்போது விசேஷமாக எதுவும் சொல்வதற்கில்லை.

இன்றைய விமர்சகர்களில் தமிழவன் பெயர் குறிப்பிடத்தகுந்தது. பேராசிரியர் நா. வானமாமலை வழியில்— 'மார்ச்சியக் கண்ணோட்டத்தில்'— தமிழ்ப்படைப்புகளை ஆராயத் தொடங்கிய இவர், பிறகு தனது விமர்சன நோக்கை திருத்திக் கொண்டிட்டார் என்று தோன்றுகிறது. பல பத்திரிகைகளிலும் அவர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளும், 'புதுக்கவிதை நான்கு கட்டுரைகள்' என்ற புத்தகமும் தமிழவனின் விமர்சனத் திறமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. வளர்ச்சி பெற்றுள்ள தமிழ் நாவல், சிறுகதை பற்றி அவர் விரிவான திறனாய்வு செய்தால், அது பயனுள்ளதாக அமையக் கூடும்.

ஞானி தமிழ் நாவல்களைப்பற்றி ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதத் தொடங்கியிருக்கிறார். இது நல்ல முயற்சி. இந்நோக்கில் இவர் ஆழ்ந்தும் விரிவாகவும் ஈடுபட்டால், விமர்சனக் கலைக்கு லாபமாகலாம்.

தனித்த இலக்கியப் பார்வையும் தேர்ச்சியும் கொண்டுள்ள சுந்தர ராமசாமி தன்னை இலக்கிய விமர்சகராக வெளிக் காட்டிக் கொண்டதில்லை. எனினும், அவ்வப்போது சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர் எழுத முற்பட்ட அபிப்பிராயங்களும், புத்தக முன்னுரைகளும் அவருடைய விமர்சன ஆற்றலை நிரூபிக்கின்றன. அவர் தீவிரமாக விமர்சனக் கலையில் ஈடுபடவேண்டும் என்பது என் விருப்பம்.

பாலா 'சர்ரியலிஸம்' பற்றி எழுதியுள்ள புத்தகத்தையும், அவருடைய விமர்சன முறையையும் அநேகர் சிலாகித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நூலைப் படிக்கும் வாய்ப்பு இது வரை எனக்குக் கிட்டவில்லை.

வளர்ச்சி பெற்றுள்ள—புதிதாகத் தோன்றி வளர்ந்து வருகிற—திறமையுள்ள படைப்பாளிகள் குறித்தும் அவர்களுடைய படைப்புகள் குறித்தும், அவர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் சரியானபடி எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய இலக்கிய விமர்சகர்கள் இன்று தேவை. அத்தகைய விமர்சகர் யாராக இருக்கக்கூடும்? காலம் தான் பதில் அளிக்க வேண்டும். □

விடியலைத்தேடி

தோல்வியைக் கண்டு துவளாதே,
தோல்வி வெற்றியின் படிகளே
வேள்வியில் குதித்த தமிழர்கள்
வெற்றிவாயையைக் காணும்
நான்கள் தள்ளிப் போனாலும்
நாளை விடியலில் காண்போம்

தோள்கள் சும்பிய எதிரிகள்
தமிழர் வெற்றியை ஏற்கும்தேதியை!

துரை—ஜீவா
கோவளம் இ. அ. முகாம்

ஆசானின்

ஆன்மை

கதை மூன்று

காற்றிலே 'றபான்' ஒலி மிதந்து வருகின்றது.

வளவுஹாமு உடுராவண வீட்டிலிருந்து தான் அது வருகின்றது என்பதைக் கிராமத்திலுள்ள சகலரும் அறிவார்கள். எந்தப் பண்டிகைக்கும் றபான் ஒலி முதலில் அங்கிருந்து வருவதுதான் வழக்கம். இப்படியான விஷயங்களை அவர் சுதுமாயிடமே ஒப்படைப்பார். சுதுமாயிக்குத் தெரியாத சனங்கள் இல்லை. அவள் சொன்னால் போதும், றபான் அடிப்பதற்கு ஒரு பட்டாளம் பெண்கள் திரளாக வருவார்கள். வளவுஹாமுவுக்கு அவளுடைய வாழைத் தளிர் மேனியிலே எவ்வளவுக்கு மயக்கம் இருந்ததோ, அவ்வளவுக்கு அவளுடைய பொல்லாத வாயிலே கிராமத்தவர்களுக்குப் பயமும் இருந்தது. கடைசியிலே பார்த்தால் எல்லாம் அவளுக்குச் சாதகமாகவே அமையும். மூன்று தலைமுறைகளாக வளவுஹாமு வீட்டில் அப்படி ஒரு ராசி நிலைத்து விட்டதாகப் பேசிக் கொள்வார்கள்.

அந்த ஒலி கேட்டதும் விசேமெனிக்கார பரணியிது கிடக்கும் றபானை நிமிர்ந்து பார்க்

கின்றாள். அந்தப் பெரிய 'றபான்' தூசி மண்டி உம்மணா முஞ்சியாகக் கிடக்கிறது. ஆறு பெண்கள்—ஏன் ஆறு பெண்கள்; எட்டுப் பெண்கள் கூட—சுற்றி வர அமர்ந்து அடிக் கக்கூடிய பெரிய றபான் ஒன்றினைத்தான் அப்போச்சி வாங்கி இருந்தார். அவருக்குப் பெரிய கை. எதையும் பெரிதாகவே செய்வார். சட்டியிலே சிரட்டைச் சில்லுகளைப் போட்டு நெருப்பு உண்டாக்கி, றபானுக்கு கிரி அம்மா வெக்கை காட்டுவதே கண் கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். பரணிலே கிடக்கும் இந்த றபானின் கியாதியைக் கேள்விப்பட்ட பிறகு தான், இப்பொழுது முழங்கும் பெரிய றபானை வளவுஹாமு வாங்கியதாக சுதுமாயி சொல்லுவான். இவற்றை நினைக்கும் பொழுது மெனிக்காவுக்குத் துக்கம் கட்டித்தது. அழ வேண்டும் போலவும் தோன்றுகின்றது. 'வெசாக் பண்டிகையும் அதுவுமாகக் கண்ணீர் வடிப்பது வடிவில்லை' என்று அறிவு உறுத்தவே அவள் வாசலுக்கு வருகின்றாள்.

அறைக்குள்ளே அடைந்து கிடக்கும் கிரி பண்டாவுக்கும் றபான் ஒலி கேட்கின்றது. அதனை ஒரு தடவை உற்றுக் கேட்டவன்,

எதுவுமே நடவாதது போலத் தன் வேலை களிலே ஒன்றுகின்றான்.

போன வருஷமும் அதற்கு முந்தின வருஷமும் வெசாக் பண்டிகையை நாடித் தானம் எதுவும் கிரி அம்மா வீட்டிலிருந்து பன்சலவுக் குப் போகவில்லை. தானம் வழங்க வேண்டும் என்ற ஆசாரத்துக்குக் குறுக்கே கட்டித்த துக்கம் நின்றது.

அப்போச்சி—அவர்தான் கிரி அம்மாவின் கணவர்—இருக்கும் வரையில் தானத்துக்கான உணவு தயாரிப்பதற்கு அயலிலுள்ள பெண்களும் உதவிக்கு வந்தால்தான் முடியும். 'நிலமாதா விளைந்து தருகிறாள்; ஏழைகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும்' என்று நிறைந்த மனத்தோடு கூறுவார். காலையிலே பிள்ளைகளுக்குக் கிரிபத்தும் லுனுயிறிஸ் சம்பலும் பரிமாரும் பொழுது கிரி அம்மாவுக்கு மூக்கில் புரை ஏறிற்று. பெரிய சீவன் நினைத்தால் அப்படி ஏற்படும் என்பது நம்பிக்கை. 'நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு ஏதோ செய்து பன்சலவுக்கு அனுப்ப வேண்டும்' என்று தீர்மானித்து விட்டாள். மகள் விசோமெனிக்காவும் அவளுடைய சிநேகிதி குமாரியுந்தான் கூடமரட உதவி செய்தார்கள். சூதுருசம்பாவில் சோறு. போளுசிக்காயிலும் சுத்திரிக்காயிலும் இரண்டு கறிகள். சீனிச் சம்பல். உருளைக் கிழங்கிலே அளவெறாதி. பப்பாக்காய், பச்சைக் கொச்சிக்காய், சின்ன வெங்காயம், கடுகு வினாகிரி எல்லாம் கிரி பண்டா வாங்கி வந்தான். அவற்றைக் கொண்டு மெனிக்கா செய்யும் அச்சாறு பற்றி அப்போச்சி புகழாத நாளில்லை. அவள் தயாரித்த அச்சாறும் வைத்துத்தான் பொட்டலங்கள் கட்டி அனுப்பப்பட்டன. தானத்துக்குச் சமையல் செய்த பாத்திரங்களைக் குசினியி வீருந்து ஒதுங்க வைத்துக் கொண்டிருந்த பொழுதுதான் றபான்ஒலி கிரி அம்மாவின் செவிகளிலே விழுந்தது. அந்த ஒலியிலே இணைந்து வந்ததாகத் தோன்றும் நினைவுகளிலே அவள் ஒன்றினாள்.

'மூக்குள்ள வரையிலும் சளிதான். பண்டிகை கொண்டாடவில்லை என்று சிறுககள் பெருமூச்சு விடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? அப்போச்சியும், ரன்பண்டாவும் இருக்கும் வரையிலும் கிராமத்தில் ஒரு தனி மதிப்பு. அதே, வளவுறாமு வீட்டில்

றபான் முழங்குகின்றது... றபான் முழக்கம் என்ன, வேறெந்த வகையிலேதான் இந்த விடு குறைவாக இருந்தது?... பரம்பரை பரம்பரையாக வந்து சேர்ந்த சொத்தை வைத்துக் கொண்டு கூத்தாடுபவன் உருவாண...தமது உழைப்பாலும் சொந்த முயற்சியாலும் முன்னுக்கு வந்தவர் இவர்...'

'குமாரியா? உன்னைத்தான் நினைத்துக்கொண்டு நின்றேன்.'—வாசலில் நின்றே விசோமெனிக்கா தன் சிநேகிதியை வர வேற்றாள்.

'அம்மா எங்கே?'

'குசினியில் போல...இந்த முறை தானம் செய்ய அம்மாவே முன்னுக்கு நின்றாள். ஆனாலும், றபான் ஒலி இல்லைபாசி விட்டது.'

'றபான் ஒலிக்காவிட்டால் பரவாயில்லை. அதைக் கொஞ்சக் காலம் பரணிலும் வைத்திருக்கலாம். அதையும் உன் அண்ணர் செய்த வெசாக் கூடுகளையும் கொத்தி எறிய வேண்டும் என்று அம்மா ஒற்றைக்காலிலே நின்றாலே...'

குவாலா

குவாலா குவாலா குவாலா
அழகான குவாலா
பஞ்சு போன்ற மென்மை
பார்க்க அழகாய் இருக்கும்.
தாயின் முதுகின் மேலே
குட்டி படுத் திருக்கும்
கெட்டியாகத் தாயை
பிடித் தணைத்துக் கொள்ளும்.
நான்கு சிறிய கால்களும்
பஞ்சு போன்ற உடலும்
பார்க்க அழகாய் இருக்கும்
எங்கள் நல்ல குவாலா.

— குழந்தைக் கவிராயர்

“அண்ணன் செய்த வெசாக் கூடுகளை என்னால் கூடப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அவற்றை அரைகுறையாக விட்டு, அவரையும் அரை குறையாகத் தெய்வம் பறித்துக் கொண்டதே.”

சிறைகிதிகள் தாழ்ந்த குரலிலேதான் பேசினாலும், குசினியில் இருக்கும் கிரி அம்மாவுக்கும் உரையாடல் கேட்கிறது. அவளுக்குப் பாம்புக் செவி என்றுதான் ஊரிலே சொல்வார்கள்.

‘அப்போச்சி இறந்ததும், ‘புருஷனைத் திண்ணி’ என்ற பட்டமும் வந்து சேர்ந்து கொண்டது. இருந்தாலும், குடும்பத்தின் முதல்வன் என்ற இடத்தை என் மூத்த மகன் ரன்பண்டா நிறைவாக ஏற்றுக் கொண்டான். இவர் அவனைப் படிப்புக்காகப் பட்டினத்திலே

பள்ளிப்படிப்பை உதறித் தள்ளிவிட்டு ஊருக்குத் திரும்பியவன், குடும்ப பாரத்தைத் தனிதோளிலே இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டான்... அவனுடைய வளர்த்தியும் அப்படித்தான்... கூலிக்கு ஆட்களை வைத்து நிலத்தைப் பார்த்து, அவனைப் படிப்பிக்கலாம் என்று தான் நான் நினைத்தேன். அந்தப் பேச்சைக் கேட்கவே மாட்டான். அப்பனைப் போல, பாம்பாகச் சிறுவான்.’

“ரன்பண்டா அண்ணனின் ரூபகமரக அவை இருக்கட்டுமே...” என்று ஏதோ சொல்ல வந்த குமாரி, “இது என்ன? வெசாக் கூடுகள் இருக்கும் அறை பூட்டியிருக்கிறதே. உள்ளே யார்?” என்று கேட்கிறாள்.

“தம்பி கிரிபண்டா இரண்டு மூன்று நாட்களாக அறைக்குள் அடைந்து கிடக்

கொண்டு போய் விட்ட பொழுது, ஊரிலே என்னவெல்லாம் பேசிக் கொண்டார்கள். ‘இவன் படித்துக் கவர்னர் வேலை செய்யப் போகிறானாம்’ என்று சுதுமாயி படியேறி வக்கணை சொல்லாத வீடு பாக்கியில்லை.

கிறான்...உள்ளே எவரையும் போகவிடுகிறானில்லை...உனக்குத் தெரியுந்தானே அவனது குணம்?’

‘பாம்பாகச் சிறியவனைப் பாம்பே கடித்து விட்டது. அவனுக்கு திருஷ்டி கழித்துப் போடு

வதிலேயே அரைவாசி நாள் போயிருக்கும்... என்ன வளர்ச்சி? என்ன புத்தி... இந்தச் சிறிய வயதிலே, நாலு பேரும் பொறாமைப் படக் கூடியதாக இந்தக் குடும்பத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு நடக்க முன் வந்தானே! சனங்களின் எரிச்சலே பாதி... அவனுந்தான் என்ன? எவரும் பொறாமைப்படத்தக்க தாகவே நடந்து கொண்டான்! உடுராவண வீட்டிலேதான் வெசாக் கூடு பிரமாதமாக இருக்கும். ஆராய்ச்சி வீட்டிலும், அவனுடைய மச்சான் றாலஹாயி வீட்டிலும் அதற்கு அடுத்தபடிதான். அங்கெல்லாம் அவற்றைச் செய்து முடிப்பதற்கு எத்தனையோ கைகள், வெளியூர்களில் இருந்தும் வருவார்கள். ரண்பண்டா தன்னந்தனியாக வீட்டின் ஒரு மூலையிலிருந்து கூட்டி முடித்து விடுவான்... வெசாக் கூடு என்றால் இலேசா? சாதாரண வேலையா? புத்த பகவான் பெற்ற நிப்பாண ஒளியை உருவகப்படுத்துவதற்கு நம் மனமே போதுமானது... என்றாலும், மூங்கில்களும் பிரம்புகளும் சேர்த்துப் பட்டை தீட்டிய வைரங்களைப் போல பல்வேறு கோண வடிவங்களிலே... அதற்குள் தேங்காய் நெய் ஒளிச்சுடர்... பார்ப்பதற்கு ஒரு மன நிறைவு... வீட்டுக்கு ஒரு பொலிவு.'

சினேகிதிகள் இருவரும் கூடத்தில் அமர்ந்து பேசுகிறார்கள்.

“சென்ற முறை ஒற்றைக் காலில் நின்றான் தம்பி... மெழுகுதிரியை உள்ளே வைத்து எரிக்கக் கூடிய வெசாக் கூடு ஒன்றைத் தொங்க விடுவதற்கு அனுமதி தந்தாள் அம்மா.”

“லீனமாதையா கடையிலே வாங்கி எரித்ததைச் சொல்லுகிறாய்”

“அது சரி... இன்று பன்சலவுக்குப் போக வேண்டும், குமாரி.”

“பின்னேரந்தானே போகவேண்டும்?”

“ஆனால், எவரும் போறதுக்கு முன்னர் போய்விட்டு வரவேண்டும்... கூட்டத்தில் போய் நிற்க எனக்கு விருப்பமில்லை.”

‘வருஷத்திலே ஒருமுறை வருகிற பண்டிகை... ஒத்த வயதுப் பெண்களெல்லாம்... வெள்ளை உடை அணிந்து, அரளி-மல்லிகை வெண்தாமரை ஆகிய மலர்கள் நிரம்பி வழியும் பூத்தட்டுகளை ஏந்தி, ‘பூவிலே மணம்

எவ்வளவு நேரம் நிலைத்து நிற்குமோ. அதே போன்றுதான் நமது வாழ்க்கையும் நிலைத்து நிற்கின்றது; அந்தச் சொற்ப காலத்திலேயே நம்முடைய புண்ணியம் எல்லாவற்றையும் செய்ய உதவும் புத்த பகவான்’ என்ற நினைவை மனம் எல்லாம் நிறப்பிக்கொண்டு போவது நல்ல வடிவு. வானத்திலிருந்து தேவ கன்னியர் இறங்கி வருவது போல் இருக்கும்... இதுகள் இரண்டும் பாவம்... ரண்பண்டா இருந்திருந்தால் தகப்பனுக்குத் தகப்பனாக இந் நேரம் மெனிக்காவுக்கு ஏதாவது ஓர் இடத்தில் பார்த்து முடித்திருப்பான்... அவள் குமாரி... அவள்தான் ரண்பண்டாவை எண்ணி எண்ணி ஏங்கி இருந்தவள். எனக்கும் நல்ல விருப்பம்... வடிவைப் போல்தான் அவளுடைய குணமும்... ரண்பண்டா அவளுக்காக வெசாக் கூடு செய்வதற்குப் பிரம்பும் மூங்கிலும் எடுக்கப்போய்த் தானே இறந்தான்? பாம்பு பிரப்பம் பற்றைக்கு மட்டுந்தானா வரும்?”

உண்மை

குரங்குகள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் அவை தம் பழக்க வழக்கங்களைக் கையடுவதில்லை. ஒன்றை ஒன்று விறாண்டுவது முதல் ஒன்றின் முதுகில் மற்றையது பேசினடுப்பதுவரை சகல பழக்கங்களையும் மாற்றமின்றி பாதுகாத்து வருகின்றன.

அதேபோலவே மனிதர்களிலும் ஆண்கள் பெண்களைத் துன்புறுத்துவதிலும், அடிமைப் படுத்துவதிலும், பாலியல் பலாத்காரம் புரிவதிலும் அவர்கள் எந்த நாட்டவர்களாக இருந்த போதிலும் பெரும்பாலானவர்கள் இந்நிலையைக் கடைப் பிடிக்கிறார்கள். இதையவர்கள் பெருமையாகவும் கருதுகிறார்கள்.

இவைகளிலிருந்து ஆண்கள் விடுபடும் வரை பெண்கள் ஆண்களை மனிதர்களாகக் கருதப்போவதில்லை.

★

—பூசு

ஒருமுறை மட்டுமே வாழ முடிந்த ஒருவரைக் கொல்வது எவ்வளவு கொடூரமானது.

—கிவை

“பன்சலவுக்கு உணவுப் பொட்டலங்கள் அனுப்புவது பற்றி அம்மா காலையில்தான் தீர்மானித்தாள்.”

“நீதான் சொன்னியே...சிறிது சிறிதாக அம்மாவும் தேறுதல் அடைகிறாள்...இரண்டு வருஷங்கள் பன்சலவுக்கு ஒன்றும் அனுப்பவில்லை”

‘அப்போச்சியைப் போலவே ரண்பண்டாவும். ‘நிலமாதா விளைந்து தருகிறாள்; ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்’ என்று நிறைந்த மனத்தோடு கூறுவான்...ஏன், இவர் போனபிறகு கூட நிலத்தில் விளைச்சல் குறையவே இல்லை. ரண்பண்டா நாலு முழு ஆண்டுகள் செய்யக்கூடியவற்றைத் தனியே செய்தான். முதல் முறை—அதுதான் அப்போச்சி போனதும், பள்ளிப்படிப்பை உதறி

நர்மதா

நேற்று மட்டும் தான் அவள் நர்மதாவைப் பார்த்தாள். நர்மதா அவளுக்கு இரண்டாவது குழந்தை. ஐந்து நாட்கள். எவ்வாறு பெருமையோடு குழந்தையை அணைத்திருப்பாள். எப்படி எல்லாம் அவள் கண்கள் மலர்ந்திருக்கும். கைகள் பஞ்சிபால், முகம் அப்பாவைப் போல். எத்தனை கற்பனைகள் அவளுக்குள் விளைந்திருக்கும்.

இன்று அவள் அழுது கொண்டிருந்தாள். அருகில் இரு மைத்துனிகள் கூடவே கணவனும். யாருக்கு யார் ஆறுதல் சொல்லவென்றே தெரியாத நிலை. ஒரே ஒரு நாள் மட்டும் தாய்க்கு முகத்தைக் காட்டிவிட்டு நர்மதா போய்விட்டாள்.

தாயே!ஒன்றை மட்டும் என்னால் சொல்ல முடியும். நர்மதாவையும், துஷ்யந்தியையும், துஷ்யந்தனையும் இன்னும் உளது நாவில் எழும் எந்தப் பெயரையும் நினைவில் நிறுத்திக் கொள். நாளை அவற்றுக்குத் தேவை இருக்கிறது.

விட்டு ஊருக்கு வந்து ‘நான் இருக்கிறேன்மா’ என்று கூறிக் கொண்டு வயலுக்குப் போனாளே—அந்த முறை. விளைச்சளை பார்த்து எல்லோரும் பிரமித்துவிட்டார்கள்... சூட்டித்துக் கட்டி வைத்தபின் ஓடிவந்து சொன்னான்...போய் ஒரு தடவை கண்குளிரப் பார்த்துவிட்டு வந்தேன். சூட்டு மேட்டிலே நல்ல பாம்பு ஒன்று படுத்திருந்தது. பாம்பைக் கொல்ல எல்லோரும் ஓடினார்கள். நான்தான் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தினேன்”

“ஒன்று... உன் அம்மாவை என் மீது எப்பொழுதும் ஒரு கோபம் இருக்கவே இருக்கும்.”

“ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறாய்?”

“குமாரிக்காகவே ரண்பண்டா பாம்புக் கடியுண்டு இறந்தான்’ என்று எல்லாரும் நம்புகிறார்கள்...”

“அப்படிச் சொல்லாதே குமாரி... பாம்புக்கு மதிப்புக் கொடுத்துப் பூஜை வைத்துத் திரிந்தவ அம்மா.”

‘பாம்பைப் பார்த்தால் தெரியுமே ..பொன் நிறமாக இருந்தது... நன்மைக்கு வந்த நல்ல பாம்பு... தீமைக்கு வருவதென்றால் சீறிப் பாய்ந்து உடம்புத் தோல் போலக் காடு முரடான உடலுடன்... இது இறந்துபோன பெரிய சிவன். நல்ல சிவன்... யார் என்ன சொன்னாலும் அதைக் கொல்லக்கூடாது என்று நான்தான் கூறினேன். ரண்பண்டாவின் விளைச்சலைப் பார்த்துப் பூரித்தபடி அது சூட்டு மேட்டிலே படுத்துக் கிடந்தது.’

‘விளைச்சலை விட்டுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தான். அதன் பின்னர் நல்ல பாம்பு விட்டுக்கு வர ஆரம்பித்தது. முற்றத்திலே கற்குவியலின் மீது வெய்யில் காய்ந்து கொண்டிருக்கும். அதற்கு ஒருவிதத் தொந்தரவும் செய்யக்கூடாது என்று பிள்ளைகளிடம் கண்டிப்பாகக் கூறிவிட்டேன். வெற்றிலை வைத்துக் கேட்ட பொழுது, சோதிடர் என்ன கூறினார் தெரியுமா? ‘மகனையும் உன்னையும் பார்த்துக் காவல் புரிய வந்துள்ளது. ஒரு தீய்தம் செய்து விடாதே’ என்றார்.’

“நல்ல பாம்பு, பெரிய சீவன்... அதற்கு மரியாதை கொடுத்தான். ஆனால் இறுதியில் என்னவாயிற்று?”

“குமாரி! அந்தப் பேச்சை விடு. பேசுவதில் என்ன பயன்?”

“அந்தப் பாம்பைக் கொல்வதற்குப் பலர் ஆயத்தமானார்கள். அதை அறிந்து கொண்டு போல் அது காணாமற் போயிற்று. நான் அதைத்தான் சொல்ல வந்தேன்.”

“இவர்களுக்கு என்ன தெரியும்? அந்தப் பாம்பைக் கொன்றிருந்தால் ரன்பண்டா பிழைத்திருப்பானோ? இந்த லோகத்திலேயே ஒரே ஒரு நல்ல பாம்புதான் இருக்கிறது?... அப்போச்சி இறந்ததும் குடும்பச் சமையை என் வயிற்றிலே பிறந்தது தனியாகத் தூக்கும் படி ஆயிற்று... இவன் இளையவன்—கிரிபண்டா—மட்டும் ஒரு மாற்றுக்குறைந்தவனா? மூத்தவன் என் என்றால் எண்ணையாகக் கொண்டு வருவான்... இவன் அதற்கும் ஒருபடி உயர்வாக அல்லவா இருக்கிறான்...? இருந்தாலும் நான் அவனை என் ‘நெரிய’வில்—கொய்தகத்தில்—இழுத்துத் திரிகின்றேன். அவன் பெரிய மேதையாக விளங்க வேண்டும் என்ற ஆசை எனக்குக் கிடையாது. பெரிய படிப்பு இல்லாத பிள்ளையாகவே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும்... அவன் ஆண் பிள்ளை... வாழப் பழகிக் கொள்வான். நான்கு நாட்களுக்கு முன், மூங்கில்களையும் பிரம்புகளையும் கட்டிக்கொண்டு வந்தான். பார்த்ததும் என் சர்வாங்கமும் நடுங்கி வெலவெலத்துப் போச்சது. இவனும் ஆரம்பித்து விட்டானா? இவன் எந்தப் பாம்புப் புற்றுக்குள் கைவிடப் போகிறானோ?... சாண் பிள்ளையானாலும் ஆண்பிள்ளை. தொடர்ந்து கைக்குள் பொத்திப் பொத்தி வைக்க முடியுமா? ‘நீங்கள் சும்மா இருக்கோ... நான் ஒன்றும் பெரிய வேலை செய்யவில்லை. அண்ணன் கட்டிய வெசாக் கூடுகளைக் கொஞ்சம் சரிசெய்து பார்ப்போம்’ என்று கூறிக்கொண்டு இந்த அறைக்குள் அடைந்து கிடக்கிறான், இரண்டு மூன்று நாட்களாக... ஏதோ விட்டுக்குள் இருக்கிறான் என்ற அளவில் நிம்மதி... நான் என்ன செய்ய முடியும்? உண்மையில் என்னால் எதையும் செய்ய முடிந்ததா? அப்போச்சியையும் மூத்தவனையும் அள்ளிக் கொடுத்துவிட்டு

அறிமுகம்

உண்டு களித்து, படுத்து மகிழ்ந்து, நடந்து இறந்து போவதல்ல வாழ்க்கை. இவற்றுக்குப் பின்பும் மனிதன் வாழவேண்டும். அவன் வாழ்ந்ததற்கான பதிவுகள் இம்மண்ணில் நிலை பெற்றிருக்கவேண்டும். மனிதன் மனிதனாக மண்ணில் வாழ வேண்டும். அப்படி எவ்வளவு வளம் வாழ்ந்து வருகிறானோ அவன் நாளையும், நாளை மறுதினமும், அதற்குப் பின்னாலும் வாழ்ந்து கொள்ளுவான். வரலாறு அடுத்த தலைமுறைக்கும் அவனை அறிமுகம் செய்யும்.

—மன்

மலை மாதிரி இருக்கிறேன்... வேறென்ன...? எதையும் தாங்கக் கூடிய மாதிரி இதயம் கல்லாகி விட்டது... இன்றி ‘சில்’, இந்த விரதங்களினால் எனக்கு என்ன புண்ணியம் கிடைக்குமோ...? கிடைத்ததெல்லாம் போதும்.. இவன் கிரிபண்டா பன்சலவுக்குப் போகிறானா என்று ஒருமுறை கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். எங்கே அவன் அறையை விட்டு வெளியே வருகிறானில்லையே.”

“மெனிக்கா! நீ ஒன்றும் கோபிக்கக் கூடாது... நான் ஏதாவது உன் அண்ணரிடம் பேசியிருக்கிறேனா?”

“குமாரி... அவராகத்தான் உனக்கும் ஒரு வெசாக் கூடு செய்து தருவதாகக் கூறினார். அதன்படி செய்து முடிக்கக் கொடுத்து வைக்கவில்லை... சரி. பன்சலவுக்குப் புறப்படுவோமா?”

“சனம் கூடுவதற்கு முன்னர் போய் விட்டு வருவோம்... அம்மா என்ன சொல்கிறார்...? போகக் கூடாது என்கிறாளா?”

“அவள் இப்பொழுது எதுவுமே பேசாதவளாகி விட்டாள், நாங்களாகப் பார்த்து

நல்லதென்று செய்தால் அவளுக்குச் சந்தோசந்தானே?''

‘என்ன இது?... பொழுது சாயும் நேரத்தில் தூங்கி வழிகின்றேன்...மெனிக்கா குமாரியுடன் பன்சலவுக்குப் போய் விட்டாள் போலிருக்கிறது...இவன்—கிரிபண்டாவை—ஓரிடமும் காணோம்... எதற்கும் முதலில் முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு வருவோம்.’

புத்த பகவானின் சிலைக்கு மலர் சாத்தி அதற்கு முன்னால் உள்ள தேங்காய்நெய் விளக்கில் கடர் ஏற்றி, வணங்கிய பின்னர், கிரிஅம்மா வாசலுக்கு வருகிறாள்.

வானவில்லின் அத்தனை நிறங்களையும் அப்பியதாக ஜாலவிறை புரியும் வெசாக்கூடுகளின் ஒளித்திரர்களினால் கிராமமே புத்தம் புதிய அழகுப் பொலிவுடன் செளந்தர்யம் சிந்துகின்றது. பல்வேறு இடங்களிலும், மூங்கில் கம்பங்களிலே, பல்வேறு அமைப்புகளிலும் அளவுகளிலும், நிறங்களிலும் தொங்கும் வெசாக்கூடுகளைப் பார்க்கிறாள்.

பிடிப்பு

மண்ணில் மனிதர்களும் வாழுகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இந்த மகிழ்ச்சியே வாழ்க்கைமீது ஒரு பிடிப்பையும், நம்பிக்கையையும், வாழவேண்டும் என்ற துடிப்பையும் ஏற்படுத்துகிறது. உண்மைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும், உணர்வுகளை மதிக்கவும், விமர்சிக்கவும், சுற்கவும் மனிதன் தயாராக இருக்கும்போது தான் மனிதன் என்ற வார்த்தையுள் அடங்கி இருக்கும் பொருளை உணரமுடிகிறது. பெரும் பரலாசனவர்களிடம் இவை இல்லாததாலேயே புதிய தேடல்களை நாம் தேடவேண்டி இருக்கிறது.

—குலா

‘வளவுறாமு வீட்டிலேதான் ஆகப்பெரிய வெசாக்கூடு தொங்குகின்றது. ஆராய்ச்சியார் வீட்டிலும், நாலாறுமி வீட்டிலும் சென்ற வருஷத்தைப் போலதான் கூடுகள், எந்த மாற்றமும் இல்லை. இதோ, எங்கள் வீட்டிலே பென்னம் பெரிய வெசாக்கூடு...இப்பொழுது தான் புரிகிறது. இது கிரி பண்டாவின் வேலை...அறைக்குள் அடைபட்டுக் கிடந்து இவன் இந்த வேலையைத்தான் செய்திருக்கிறான். எங்கள் வீட்டுக்கு முன்னால் தொங்கும் இந்த வெசாக்கூட்டின் அழகை எதுவும் மிஞ்ச ஏலாது. கண்ணில்லாதவன் கூடக் சொல்லிவிடுவான்.’

கிரிஅம்மாவின் கண்களிலே நீர்த்த திவலைகள் பனிக்கின்றன.

வீட்டு வாசலில் தொங்கும் வெசாக்கூட்டிலே சிக்கிய பார்வையைப் பிரித்தெடுத்து கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு, பன்சலவின் திசையிலே உள்ள பாதையைப் பார்க்கிறாள். சற்றுத் தூரத்தில் விசோமெனிக்கா காவும் குமாரியும் பன்சலவிவிருந்து திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

‘பாவம். இரண்டும் குமரிப் பெண்கள். தூரத்தில் பார்த்தால், இரட்டைப் பிள்ளைகளைப் போல... பெற்றாருடைய திருஷ்டியும் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படுவது உண்டாம்.’

கிரிஅம்மாவுக்கு சமீபத்தில் வந்துவிட்ட அவர்கள், வானவில்லின் அத்தனை நிறங்களையும் அப்பியதாக ஜாலவிறை புரியும் வெசாக்கூட்டை வைத்த கண் வரங்காமல் பார்க்கிறார்கள்.

‘‘மெனிக்கா! நான் பொய் சொல்லவில்லை. இப்படி ஓர் அழகான வெசாக்கூட்டை நானென்றால் என் வாழ்நாளில் பார்க்கவில்லை.’’

‘‘குமாரி! அதோ, உங்கள் வீட்டிலும் வெசாக்கூடு ஒன்று ஏற்றப்படுகின்றது...’’

‘‘யார் ஏற்றுவது? எனக்குப் பெரிய புதினமாகத்தான் இருக்கிறது...’’

‘‘இன்னொரு புதினமும் இருக்கிறது. இந்த வெசாக்கூடும் உங்கள் வீட்டில் ஏற்றப்படும்

வெசாக்கூடும் ஒரே அச்சில் வரர்க்கப்பட்டவை யாக இருக்கின்றன.”

மேல்முச்சு கீழ்முச்சு வாங்கக் குமாரியின் தங்கை—கொமலிநங்கி—ஒடிவருகிறாள்.

“எங்கள் வீட்டிலே யார் வெசாக் கூடு ஏற்றுவது?” என்று குமாரி அவசரமாகக் கேட்கிறாள்.

“கிரிபண்டா அய்யாதான் ஏற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்...” என்று கொமலி நங்கி குதூகலத்துடன் கூறுகின்றாள். நிலத்தில் கால்கள் நிற்கமாட்டாத அவ்வளவு மகிழ்ச்சி அவளுக்கு.

“மெனிக்கா, வாவன் போய்ப் பார்ப்பம். ...கிரிஅம்மா, நான் இவளை எங்கள் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போகின்றேன்...”

குமாரியின் வீட்டிலே ஏற்றப்படும் வெசாக் கூட்டை—தன் இரண்டு புத்திரர்களின் கூட்டு முயற்சியாக இயற்றப்பட்ட வெசாக் கூட்டை—பார்த்துக் கொண்டு கிரிஅம்மா நிற்கின்றாள். துக்கம் என்று சொல்ல முடியாது. அவளுடைய கண்கள் பனிக்கின்றன.

குமாரியின் வீட்டில் ஏற்றப்பட்ட வெசாக் கூட்டின் வெளிச்சத்தில் கிரிபண்டாவின் சிறிய உருவம் தெரிகின்றது.

“இவன் சரியாக அப்போச்சியின் சாங்கம்” என்ற கிரிஅம்மாவின் நினைவு நம்பிக்கையின் ஒளியிலே சுருதி சுத்தமாக இழைக்கின்றது.

குமாரியின் வீட்டிலிருந்து புதிதாக ‘றபான்’ ஒலி மிதந்து வருகிறது... □

எம். கே. எஸ். என்றபிரைஸஸ்

அனைத்து வகையான இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மளிகைப் பொருட்கள் — உணவுப் பொருட்கள் சுகாதார முறைப்படி உடன் தயாரிக்கப்பட்ட தரமான சிற்றுண்டிகள் ஆகியவற்றை நுகர்வு செய்யவும்.

தமிழ், சிங்கள, மலையாள வீடியோ ஒடியோ கசெற்றுக்கள், வாரப்பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் ஆகியவற்றை ஒரே இடத்தில் பெற்றுக் கொள்ள நீங்கள் நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்.

M.K.S. ENTERPRISES

5/31 Pultney Street Dandenong VIC 3175

Tel / Fax : (03) 701 3910

Trading Hours : Sun. - Thurs. : 9-00 a.m. - 8-00 p.m.

Fri. & Satur. : 9-00 a.m. - 9-00 p.m.

அட்டையில-

செல்வன் : சிஷான் - சந்திரஹாசன்
தந்தை : கவிஞர் அ. சந்திரஹாசன்
தாய் : சிவராகினி சந்திரஹாசன்
ஊர் : சீட்லி - அவுஸ்ரேலியா

(இவர் மே மாதம் முதலாம் திகதி பிறந்ததினால்,
'மேதினன்' என்று செல்லமாக அழைக்கப்படுகின்றார்.)

நான்காவது பரிமாணம்

-கமலா முகுந்தன்

“கலை என்பது சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாத யதார்த்தமாகும். மாறிக் கொண்டிருக்கும் மனித வாழ்வின் மாறாத மூலகங்கள் கலை இலக்கியங்களே. இவை, காலத்தை வென்று, நிரந்தரமான உண்மையில் தடம்பதித்து, நிலைத்து வாழ வல்லவை. நித்திய அழகுடன் கூர்மையான அறிவும் இயற்கைக்கே உரித்தான பிணி தீர்க்கும் வலுவும் உடையவை. உலகியல் இருப்பினதும் மாறுபட உணர்வினதும் அதியுயர் உண்மையைக் கொண்டவை.”

இவ்வாறு தெளிவுபடுத்துகிறது கண்டா வினிருந்து வெளியாகும் நான்காவது பரிமாணம்.

எதனையுமே உணர்வுபூர்வமாக ஏற்கவும் புரிந்து கொள்ளவும் பழக்கப்பட்டு விட்ட தமிழினம்-தரமான கலை, இலக்கியங்களை நாடுவ

தில் இன்றும் பின்தங்கியிருக்கின்றது என்பதும், இலக்கியச் சிற்றேடுகளின் விற்பனை எண்ணிக்கை, அவற்றின் அற்ப ஆயுளும், சர்வதேச தரத்தில் வைத்து நோக்க முடியாத நிலையில் தாழ்ந்துள்ள திரை உலகமும் என்பன சான்றுகள்.

மனித வாழ்வு— ‘நா.ப’ கூறுவது போன்றே மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. இம் மாற்றத்தின் ஒரு கூறு—உலகில் நிலவும் யுத்த அழிவுகள்.

இந்த அழிவுகளை தொலைக்காட்சியில் பார்த்து பரிதாபப்படுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்யமுடியாத கையறு நிலையிலேயே மக்கள்.

இந்த யதார்த்தத்தை புரிந்து கொண்டு நல்ல கலை, இலக்கியம் அந்நியப்படுதலை

தடுப்பதற்கான வழிவகைகளை ஆராய வேண்டும் என்று குரல் எழுப்புகிறது நான்காவது பரிமாணம்.

தேசத்திற்கு தேசம் யுத்தம்—உள்நாட்டுப் போர்—குண்டு வெடிப்புகள்—அழிவுகள்—அகதிகளாய் மக்கள் வீதிகளில் ... இதுவே—இன்றைய காட்சிகளாயும், இவற்றை—பொதுசனத் தொடர்பு வாயிலாக பார்த்துக் கொண்டு, இயந்திரமயமான வாழ்வுக்கு பயியாகி தத்தம்மக்கள்யுத்தம்புரிந்துகொண்டு, வித்தியாசமான பருவக்காலங்களை சகித்த படி, இரண்டக வாழ்வு வரமும் எம் தமிழினம் தெளிவு பெற வேண்டிய பல விடங்கள் உள்ளன.

இந்த தெளிவையே பாரதியும், உள்ளத்திலே உண்மையொளி உண்டாயின் வாக்கினிலே உண்மை தோன்றும் என்றார்.

நான்காவது பரிமாணத்தின் படைப்புகளும் இந்த தெளிவான உண்மையை தேடுவதாகவே அமைகின்றன.

கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதைகளின் தேர்வு இதற்குச் சான்று.

சிறிது காலம் இடையில் மறைந்தாலும் மீண்டும் 'வடிவத்தில்' மாற்றம் ஏற்படுத்திக் கொண்டு வெளியாகின்றது.

ஆசிரியர் க. நவம்

இவர் ஒரு சிறுகதை ஆசிரியர்-சர்வதேச அரசியல் விமர்சகர்.

அரசியல், கலை, இலக்கியம் தொடர்பாக தெளிவு கொண்டவராயிருப்பதனால்—ந.பாவும்—புதிய தேடல்களை நோக்கி பயணமரகிறது.

NANKAVATHU PARIMANAM

1565 Jane St.

P.O. Box 34515

Toronto — Ontario

CANADA M9N 1R0

○

RAJA'S CARPET STEAM CLEANING

CARPET CLEANING SPECIALISTS

For perfect and quality work _____ PRICE START FROM \$ 35

Lounge - Dining Room - Hall - Stairs

Upholstery - Rugs - Car Seats - Car Interior

Hotels - Restaurants - Offices - Caravans

We use most powerful equipment and stain removers to suite the carpet. Carpets are steam cleaned deodrise and stain removed like magic.

1 Bed Room Flat	-	\$35
2 Bed Room Flat	-	\$45
3 Bed Room House	-	\$65
4 Bed Room House	-	\$70

RING NOW . BOOK TODAY.

Contact : THAYALAN 798 4071 O.H. 018 543264 A.H.

ஈழத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கியல் வளர்ச்சியில் கத்தோலிக்கரின் பங்கு

கலாநிதி சி. மௌனகுரு

‘சைவமும் தமிழும்’ என்று எழுப்பப்பட்ட கோஷத்தினால், தமிழர் சார்ந்த ஏனைய மதத்தினர் தமிழுக்கும் தமிழ்க் கலைகளுக்கும் ஆற்றிய பங்களிப்பு நீண்ட காலமாக மறக்கப்படடோ, மறுக்கப்படடோ வந்துள்ளது. இது தமிழின் வளத்துக்கு உகந்ததல்ல தமிழின் உரைநடை வளர்ச்சியும், நாடக வளர்ச்சியும் கத்தோலிக்கருடைய பங்களிப்பும் இணையாது செய்யமுற்றிருக்க மாட்டாது என்பது உண்மை.

நாடகத்துறையிலே கத்தோலிக்கர் ஆற்றிய பங்களிப்பினை இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது. இக்கட்டுரையின் ஆசிரியர் கலாநிதி சி. மௌனகுரு கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தின் நுண்கலைத்துறைத் தலைவராய்ப் பணி புரிகின்றார். அவர் நாடகம்-அரங்கியல் சார்ந்து எழுதியுள்ள பத்து ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அடங்கிய ‘பழையதும் புதியதும்’ என்னும் நூல் மட்டக்களப்பு விபுலம் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. அரங்கியல் கலைஞர்களுக்கு நன்கு பயன்படத்தக்க நூல். அந்நூலிலே காணப்படும் இக்கட்டுரை புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலே வாழும் நாடகக் கலைஞர்களுக்கும் பல சுவையான தகவல்களைத் தருகின்றது. ஆ—ர்)

கத்தோலிக்க மதத்தின் வருகை ஈழத்துத் தமிழர் பண்பாட்டிற் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கத்தோலிக்க மரபினடியில் எழுந்த கட்டிடம், சிற்பம், ஓவியம் போன்றவை ஏலவே இருந்த ஈழத்துத் தமிழர் பண்பாட்டு மரபுக்கு புதுமையானவை. இவை தவிர ஈழத்து தமிழரின் மரபுவழி இலக்கியம், சங்கீதம் நாடகம் என்பவற்றிலும் கத்தோலிக்க மதம் செல்வாக்குச்செலுத்தியது. இவ்வகையில் ஈழத்துத் தமிழர் கலை வளர்ச்சியில் கத்தோலிக்கரின் பங்களிப்பு கணிசமானது. இக்கட்டுரை ஈழத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கியல் வளர்ச்சியிற் கத்தோலிக்கர் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களைக் கூறுகின்றது.

கத்தோலிக்க மதம் ஆரம்பத்திலிருந்தே சாதாரண பொதுமக்களையே தனது மைய

மாகக் கொண்டிருந்தது. பழைய இலக்கண இலக்கிய மரபுகளினடியாகத் தமது தமிழ்த் தொண்டை ஆரம்பித்த கத்தோலிக்க பாதிர்மார் வெகு விரைவில் அம்முறையைக் கைவிட்டு பொதுமக்கள் சார்பான இலக்கியங்களிற் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்தனர். பள்ளு, குறம், அம்மாளை போன்ற இலக்கிய வடிவங்களில் அதிக ஈடுபாடு காட்டினர். நாடகங்களைப் புதிதாக எழுதினர்.

ஏனைய ஊடகங்களான விட நாடகம் சாதாரண மக்களுக்குப் புதிய கருத்துக்களைக் கூறும் சிறந்த ஊடகம் என்பதை அனுபவத்தில் அறிந்த கத்தோலிக்கப் பாதிர்மார் அந்நாடகக் கலை வளர தமது ஆசிரியர்களை அண்ணாவி மாருக்கு நல்கினர். கோயில் வளவு நாடக நிகழ்வு நடைபெறும் அரங்குமாயிற்று.

கத்தோலிக்கர் இலங்கைக்கு வந்தபேரது ஈழத்துத் தமிழ் மக்களிடையே கூத்து மரபு ஒன்று இருந்தது. இக்கூத்துக்கள் இந்த இந்நிகழ்ச்சியுடனாகக் கதைகளை அடியொற்றியதாக அமைந்திருந்தன. சுற்றுக் கொட்டகையில் (வட்டக்களரியில்) இவை ஆடப்பட்ட, அதனை குழ இருந்து மக்கள் பார்த்து மகிழ்ந்தனர். சுற்றுக் கொட்டகையான மையினால் காட்சி அமைப்போ, சீனறிகளோ பகைப்புலத்தைக் காட்டவில்லை. பகைப்புலத்தை வெளிக் கொணர உரையாடல், பாத்திரக்கூற்று. அண்ணாநியார் பாடல் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆடலும் பாடலும் கூத்தின் ஆதார கருதியாக அமைந்தன. ஒரு பிரதேசத்தின்-ஒரு சாதியின் பண்பாட்டம்சமாகவும் அவர்கள் அனைவரையும் சமூக உறவுகளினடிப்படையில் இறுகப் பிணைக்கும் கலாசாரக் கயிறாகவும் இவை அமைந்தன. கோயில் வெளிகளில் ஆடப்பட்ட கூத்துக்கள் வலிமை வாய்ந்த சமூக நிறுவனமாகவும் அமைந்தன.

யாழ்ப்பாணத்திலே வடமோடி தென்மோடி என்ற இரு பாணியில்மைந்த கூத்துக்கள் அன்று வழக்கத்திலிருந்தன. யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மட்டக்களப்பு ஆகிய முக்கிய

பிரதேசங்களினெல்லாம் இம் மரபுகள் இருந்தன. ஆட்டமுறை, கதைமுறை, கதையமைப்பு, பாடும் முறை, உடையமைப்பு என்பனவற்றில் இவற்றிற்கிடையே வேறுபாடுகளுண்டு. இவ்வேறுபாடுகள் இன்றும் மட்டக்களப்பு கூத்துக்களிலுண்டு. இவற்றுள் யாழ்ப்பாணத்தில் வழக்கிலிருந்த தென்மோடிக்கூத்தையே கத்தோலிக்கர் தமக்குரிமையாக்கினர். மன்னாரில் யாழ்ப்பாணப் பாங்கு, மாதோட்டப் பாங்கு ஆகிய இரு மரபுகளையும் வளர்த்தெடுத்தனர். யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே முல்லைத்தீவு மன்னார்ப்பகுதிக்கு மாத்திரமன்றி சிலாபத்திற்குக்கூட தென்மோடியைப் பரப்பினர்.

இவ்வகையில் யாழ்ப்பாணத்தின் கரையோரப் பகுதிகள், மன்னார்ப்பகுதி. சிலாபம், நீர்கொழும்பு என்பன கத்தோலிக்க கூத்துக்கள் விருத்தியடைந்த பகுதிகளாகக் கொள்ளத்தக்கன. மரபு மரபாக ஈழத்துத் தமிழர் மத்தியில் வழங்கிவந்த கூத்துக்களை எடுத்துத்திருத்தியும், புதுக்கியும் அமைத்தனர்.

மன்னார்ப்பகுதி கத்தோலிக்க செல்வாக்குமிக்க இடங்களில் ஒன்று. இப்பகுதியில் ஏறத்தாழ 150க்கு மேற்பட்ட கிறிஸ்தவக் கூத்து நூல்கள் எழுந்ததாக அறிகிறோம். மூவிராசாக்கள் நாடகம், என்றிக் எம்பரதோர் நாடகம், ஞானசௌந்தரி நாடகம், திருச்சிலுவை கண்டெடுத்த நாடகம், அருளப்பர் நாடகம், சிந்தாத்திரை மாதர் நாடகம் என்பன இவற்றுள் சில.

யாழ்ப்பாணத்திலே பாஷையூர், கரையூர், பறங்கித்தெரு, கண்டிக்குளி, அராலி, மாதகல் ஆகிய இடங்களில் 1810 தொடக்கம் 1915 வரை ஆடப்பட்ட 74 கூத்துக்கள் பற்றி மு.வி. ஆசீர்வாதம் தாம் எழுதிய நூல் ஒன்றிற் குறிப்பிடுகிறார். தேவசகாயம்பிள்ளை நாடகம், எஸ்தரக்கியார் நாடகம், கத்தறினாண்நாடகம் யூதகுமாரன் நாடகம் என்பன பழமையும் பிரபலமும் வாய்ந்தவை. இந்நாடகங்களுட்கூறப்பட்ட உள்ளடக்கம் ஈழத்துக் கூத்து மரபுக்குப் புதிது. இந்துமதப் புராண இதிகாசங்களிலிருந்து முன்னைய கூத்துக்கள் தமது கருத்துக்களைப் பெற்றமைபோல இப்புதிய கூத்துக்கள் விவிலிய நூலிலிருந்து தமது கருத்

துக்களைப் பெற்றன. மூவிராசாக்கள் நாடகம், உலகசிந்தி யூதகுமாரன் என்பன இதற்கு நேரடி உதாரணங்களாகும். இவற்றோடு பிற மதங்களைக் கண்டனம் செய்து கத்தோலிக்க மதத்தின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்தும் தன்மையிலும் சில நாடகங்கள் எழுந்தன தேவசகாயம்பிள்ளை, சங்கிலியன் இத்தகையினவே. சமய ஞானிகளின் வாழ்வை அடியாக வைத்துச் சில சில நாடகங்கள் எழுந்தன. தொன்நீக்கிலார், அந்நீதானியார், பிரான்சிஸ் சவேரியார் என்பன இவற்றிற்கு உதாரணங்களாகும். கிறிஸ்தவ மதத்தின் பெருமையை யும், துயப்படுபவர்கட்கு ஆண்டவனின் அருள்கிடைக்கும் என்பதையும் விளக்கும் கற்பனைக் கதைகளை அடியாக வைத்துச் சில நாடகங்கள் எழுந்தன. ஞானசவுந்தரி, ஜெனோவா இத்தகையினவே. பிற்காலத்தில் கத்தோலிக்க நாடகப்புவர்கள் நாவல்களைக் கூட நாடகமாக்கினர். ஊசோன் பாலந்தை, கருங்குயில் குன்றத்துக் கொலை என்பன இதற்கு உதாரணங்களாகும்.

இவ்வண்ணம் கத்தோலிக்க மதவகுறையுடன் கிறிஸ்தவ மதம் சார்த்த உள்ளடங்கங்களை ஈழத்து கூத்துக்கள் பெற ஆரம்பித்தமை முதல் அம்சமெனலாம்.

□□□□ : □□□□□□□□□□□□□□ : □□□□

நான் நானாக இருக்க முடியும். நீயாக முடியா. நீ நீயாக இருக்க முடியும் நானாக முடியா. ஆனால் நானும் நீயும் மனிதர்களாக இருக்க முடியும்.

—குளா

பெண்கள் சுதந்திரமாகவும், கௌரவமாகவும் வாழ உரிமை உடையவர்கள்.

—கம்

□□□□ : □□□□□□□□□□□□□□ : □□□□

கத்தோலிக்க மதம் ஈழத்துத் தமிழ்க் கூத்துகளுக்குப் புதிய உள்ளடக்கத்தை மாதிரிமன்று ஒரு புதிய சுவையையும் வழங்கியது. கத்தோலிக்க நாடகங்களில் வரும் பிரதானமான தலைமைப் பாத்திரம் பிற மதத்தவராலும், தம் மதம் சார்ந்த கொடியோராலும் துன்புறுத்தப்பட்டுக் கஷ்டங்கள்படுவதாகவும், மரணத்தை அணைப்பதாகவும் பெரும்பாலான கத்தோலிக்க கூத்துக்களில் சித்தரிக்கப்பட்டது. மனிதகுல மீட்சிக்காக உலகில் துன்புறுதல் கிறிஸ்தவ மதத்தின் ஆதாரசூத்திரமாகும். இதன் காரணமாக கத்தோலிக்க நாடகங்களில் எல்லாச் சுவையையும்விட அவலச்சுவையே மேலோங்கி நிற்கும். இதனால் இலக்கியச் சுவையும் சிறந்து நிற்கும். இவ்வகையில் ஈழத்துக் கூத்துகளுக்கு புதிய கருவையும், அவலச் சுவையில் அழுந்தத்தையும் தந்தவர்கள் கத்தோலிக்கரே.

கத்தோலிக்கர் இலங்கையை ஆண்ட காலம். ஸ்பானிய நாடக வரலாற்றில் உச்சமான காலமாகக் காணப்படுகிறது. சிறந்த நாடகப் பாரம்பரியம் மிக்க ஒரு நாட்டிலிருந்து வந்த போத்துக்கீசர்கள் தம்மோடு தமது நாடக மரபுகளையும் கொணர்ந்திருப்பர் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் அம்மரபுகளை அவ்வண்ணமே தராது இங்கு இருந்த கூத்து மரபுகளுடன் இணைத்தனர் என்பதே வரலாற்றுக்கு ஒத்த கருத்தாகும்.

கத்தோலிக்கக் கூத்துக்களில் புலசந்தோர் என்ற பாத்திரம் நாடக ஆரம்பத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. இப்பாத்திரம் நாடக ஆரம்பத்தில் தோன்றி அனைவருக்கும் வணக்க முரைத்து நடிக்கப்போகும் நாடகக் கதையையும் சுருக்கமாகக் கூறிச் செல்கிறது. இரண்டு மூன்று புலசந்தோர்கள் வருவதும் உண்டு. இது கூத்து முறையில் கத்தோலிக்கர் புருத்திய புது அம்சமாகும்.

ஈழத்துக் கூத்து மரபில் வழங்கிவந்த ஆட்டமுறைகளையும் கத்தோலிக்கர் கைவிட்டனர். இவ்வாட்டமுறைகள் சிக்கலானவையாயிருந்தமையினாலும், ஆட்டம் தவிர்த்தல் நாகரீகமானது என்று எண்ணியமையினாலும், கூத்தில் தோன்றும் தமது மதம் சம்பந்தமான தலைவர்கட்கும், தேவாரசம் பொருந்தியவர்

கட்கும் ஆட்டத்தை அளிக்க விரும்பாமையாலும் கத்தோலிக்க மதக் கூத்துக்கள் ஆட்டத்தை விட்டிருக்கலாம். இவ்வண்ணம் ஆடலம்சங்கள் கூத்தை விட்டுச்செல்ல பாடலில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இதனால் பாடலுக்கு மத்தளம் தாளமுடன் ஆர்மோனியம் பாவிக்கும் வழக்கமும் உண்டாயிற்று.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.XXXXXXXXXX

நான் சொல்ல வேண்டியதை
நான் சொல்வதே முறையாகும்.

—தீம்

★

நாம் ஏமாறும்போது தடுமாறுகிறோம்
எதிர்பார்க்கும் போது ஏமாறுகிறோம்.

—பது

::

நாங்கள் சொல்லிய பின்பும்
செய்யாமல் இருப்பதை சிலர்
சொல்லாமலே செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

—கரு

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.XXXXXXXXXX

இத்தகைய கூத்துக்கள் மேடை அமைப்பிலும் சில மாற்றங்களைக் கொணர்ந்தன. வட்டமான மேடையில் (சுற்றுக் கொட்டகை) ஆடப்பட்ட கூத்தை மூன்று பக்கம் பரர்வையானரைக் கொண்டதும் ஒரு பக்கம் அடைக்கப்பட்டதுமான புதிய மேடைக்குள் ஆடமுயன்றனர். ஒரு பக்கம் அமைக்கப்பட்ட மேடையின் பின்புறத்தில் நாடகத்திற்குரிய ஆசனங்களும் தொங்கு திரைகளும் (சீனி) இடம் பெறத் தொடங்கின. கிறிஸ்தவ ஓவியங்கள் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட உடை அமைப்புகள், ஒப்பனைகள் என்பனவும் இடம் பேற்றன. இவ்வண்ணம் கத்தோலிக்க மத வருகை ஈழத்துக் கூத்து மரபில் கருவில் மாதிரிமன்றி உருவிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. இம்மரபே சிங்கள மக்களின் 'நாடகம்' எனப்படும் நாடகத்திற்கு மூலமாய்

நாடக வடிவமொன்றையும் கத்தோலிக்கர் இங்கு அறிமுகம் செய்தனர்.

கத்தோலிக்க மத வருகையுடன் மேலும் பல புதிய நாடக வகைகளும் ஈழத்து நாடக உலகில் வளர ஆரம்பித்தன. அவையே வாசாப்பு சபா, டிறாமா ஆகும்.

வாசாப்பு என்னும் நாடக மரபு, மன்னாரில் விசேடமாகப் பேணப்பட்டது. வாசாப்பு வாசகப்பாவின மருஉ ஆகும். கூத்துக்களில் சுருக்கமாக அமைவன வாசகப்பா. வாசகப்பா என்பது வசனம் கலந்த பாட்டு எனப்பொருள் கொள்ளப்படும் என்பர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள். கூத்துக்களின் சொற்கள் பாமர மக்களுக்குப் புரியாதிருந்தமை காரணமாகவே (மன்னார்க் கூத்துக்களைப் படிப்போர்க்கு அதன் கருகல் தன்மை நன்கு புலப்படும்) சமய பிரசார காரணம் கருதி வாசகப்பாவினைக் கையாண்டனர். பிற்காலத்தில் நாடகத்தில் வசனம் வளர்ச்சியடைவதற்கு இவ்வாசகப்பா நாடகங்களின் முன்னோடிகளாகும்.

கத்தோலிக்கரால் வளர்க்கப்பட்ட இன்னொரு நாடக வடிவம் 'சபா' என்றழைக்கப்பட்ட நாடகவடிவமாகும். ஞானசவுந்தரி நவரஸ சபா, எஸ்தாக்கியார் சபா, சவீன கன்னி சபா என்பன ஈழத்தில் எமக்கு நூலுருவிற கிடைக்கும் கிறித்தவ சபாக்களாகும். முப்பக்கத்து மேடை அமைக்கப்பட்டு, பின்திரை, பக்கத்திரை என்பன தொங்கவிடப்பட்டு பார்வையாளர் ஒரு பக்கம் இருந்து பார்க்கக்கூடிய விதத்தில் நடத்தப்பட்ட நாடகமே சபா என்றழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். இச்சபாக்களில் பாடப்படும் பாடல்களுக்கு ராக தாளங்கள் உண்டு. இவ்வகையில் இவை கூத்தினின்று வேறுபட்டவை. இவ் இராக தாளங்களுடன் விலாச நாடகங்களிற் பயன்படுத்தப்பட்ட மெட்டுகளும் கொடுக்கப்பட்டன. எஸ்தாக்கியார் சபா, சவீன கன்னிசபா என்பனவற்றில் இந்துஸ்தானி, கர்னாடக, இங்கிலீஸ் மெட்டுகளும் வருவதைக் காணமுடியும். இவ்வகையில் கூத்து முறையிலிருந்து மாறுபட்ட ராக அமைப்புடன் இச்சபா நாடகங்கள் அமைந்திருந்தன எனக் கொள்ளமுடிகிறது.

அனுபவங்கள் இனிப்பாகவும் இருக்கலாம் கசப்பாகவும் இருக்கலாம், ஆனால் அவை ஒரு பாடம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

—காம்

□

நண்பர்களே! நீங்கள் படிக்கும் போது அதில் உண்மை இருக்கிறதா என்று

பாருங்கள்

அதில் உண்மை இருந்தால் அதை

எழுதியவன்

உண்மையுள்ளவன் என்றும், அதில் பொய் இருந்தால் அதை எழுதியவன் பொய்

காரன்

என்றும் தீர்ப்பிடுங்கள்.

—குலா

அமைந்தது என்பது சுவையான செய்தியாகும்.

கத்தோலிக்க மதம் கொணர்ந்த இன்னொரு நாடக மரபு பாசுக்கமரபு ஆகும். இது இந்துக்களின் மத்தியில் வழங்கிவரும் ஞான போரை ஒத்த ஒரு நாடகவடிவமாகும். இயேசு, கன்னிமரியாள ஆகியோரின் உருவங்களை மரத்தாற் செய்து மாதா கோவிலின் வெளியே இதற்காக மேடையிட்டு அம்மேடையில் பாவைக் கூத்து பாணியில் இந்நாடகம் நடத்தப்படும். இயேசுவைக் கைது செய்து தண்டனை தரும் வீரர்களாக மனிதர் வேடம் தாங்குவர். கோவிலின் வெளியும் வீதியும் கல்வாரி மலைக்குச் செல்லும் பாதையாக அமையும். இயேசுவின் கல்வாரிமலைப் பயணத்திற் பங்கு கொள்ளும் மக்களாகப் பக்தர்கள் மாறுவர். இப்பாசுக்க நாடகங்கள் கத்தோலிக்க மதம் சார்ந்த பெரிய கோயில்களில் நடைபெற்றன. சிலாபம், மன்னார் மட்டக்களப்பு ஆகிய பகுதிகளில் இத்தகைய நாடகங்கள் இருந்தன. இவ்வண்ணம் புதிய

பாடல்களுடன் வசனம் முன்னையவிடக் கூடிய இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்வது சபா விற காணப்படும் இன்னொரு அம்சமாகும். ஞானசவுந்தரி நவரஸ சபாவில் இதன் அம் சத்தை அதிகம் காணலாம். வாசகப்பாவில் ஆரம்பித்த வசனம் சபாவில் இன்னும் வளர்ச்சி யுறுவதைக் காணுகிறோம். ஆனால் இவ் வசனங்கள் ஒரு செயற்கைத் தன்மையுடையன வாயுள்ளன. தமிழ் உரை நடையை வளர்த்த கத்தோலிக்கரே நாடக வசனத்தையும் வளர்த்த தனர் என்பது கவையான செய்தியுமாகும்.

சின் கட்டி நடக்கும் வழக்கம் வந்ததும் காட்சிப் பிரிவு தோன்றுவது இயல்பே. எஸ் தாக்கியார் சபாவில் இதனைக் காணுகிறோம். இந்நாடகம் 43 காட்சிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள் ளது. கூத்திலே வந்து நாடகத்தை அறிமுகம் செய்த புலசந்தோருடன் பூத்தோழிமார், பழன் போன்ற புதிய பாத்திரங்களும் வந்து சபாவில் நாடகத்தை ஆரம்பிக்கும் முறையும் காண்பிக் கப்படுகிறது. இது கிரேக்க நாடகங்களில் வரும் எடுத்துரைஞர்களை (Narrative) எமக்கு ஞாபகமுட்டுகிறது.

சபாவுக்குச் சமாந்தரமாகத் தோன்றிய இன்னொரு நாடகவடிவம் டிராமா மோடி நாடகவடிவமாகும். Drama என்னும் சொல்லே முழுக்க ஓர் ஆங்கிலச் சொல்லாகும். சபாவின் அமைப்பினையே இவ் Drama (டிராமா) பெற்றிருப்பினும் சபாவைப்போல இராக, தாளம் அமைத்துப் பாடலைக் குறிப்பிடாமல் மெட்டுக்களை அறிமுகம் செய்தமை சபாக்களுக்கும், டிராமாக்களுக்குமுள்ள பெரிய வித்தியாசங்களில் ஒன்றாகும். சங்கிலியன் டிராமா, யோசேப்பு டிராமா என்பன எமக்கு அச்சுருவிற கிடைக்கும் டிராமாக்களாகும். கிறித்தவர்களைக் கொடுமைப் படுத்திய கொடுங்கோலனாக, சங்கிலியன் டிராமாவிற சங்கிலியன் சித்தரிக்கப்படுகின்றான்.

இவ்வண்ணம் 17ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கூத்து, வாசகப்பா, சபா, டிராமா போன்ற நாடக வடிவங்களை வளர்த்ததுடன் அதற் கான நாடக நூல்களை எழுதி, அச்சிட்டு விநி யோகித்து, ஈழத்துத் தமிழ் நாடகத்திற்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவர்களாகக் கத்தோ லிக்கர் காணப்படுகின்றனர்.

அக்கினிக்குஞ்சு

20-ம் நூற்றாண்டினாரம்பத்தில் வசன நாடகங்கள் ஈழத்து நாடக வரலாற்றிற் பெரும் பங்கு வகிக்கத் தொடங்குகின்றன. இந்தியா வில் பம்பல் சம்பந்த முதலியாரின் பாணியி லமைந்த நாடகங்கள் ஈழத்தில் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் போன்றோரால் மேடையிடப் படுகின்றன. பழைய பாணியுடன் இதுவும் கலக்கிறது. 20ம் நூற்றாண்டின் பின் யாழ்ப் யாணம், மன்னார், ஆகிய பகுதிகளில் நடாத் தப்பட்ட கத்தோலிக்க நாடகங்கள் கூத்து, வாசகப்பா, சபா, டிராமா என்னும் வடிவங் களை இணைத்ததாகவும். இவ்வசன நாடகங் களின் செல்வாக்கிற்குப்பட்டிருப்பதாகவும் காணுகிறோம். சினிமாவின் வருகையும் இந் நாடகங்களைத் தாக்கின.

நவீன கத்தோலிக்க நாடகங்களை மேடை யிட்டவர்கள் யாழ் திருமறைக் கலாமன்றத் தின ராவர். இதன் இயக்குனராக இருக்கும் வண பிதா கலாநிதி நீ. மரியசேவியர் குறிப்பிடத் தக்கவர். அன்பில் மலர்ந்த அமர காவியம், காட்டிக் கொடுத்தவன், பவிக்களம், அருளும் இருளும், களங்கம் என்பன இம்மன்றம் மேடை யிட்ட நாடகங்களுட் குறிப்பிடத்தக்கன.

குட்டிக் கதை

வீட்டிலிருந்த கழிவுப் பொருட்களை தெருவில் கொட்டியது ஆமை. வீடு சுத்தமானது நாடு அசுத்தமானது. இதைப் பார்த்த வண்டு ஆமைக்கெதிரான தன்பிரகடனத்தை உரத்துப் படித்தது "வீட்டைப் போல் நாட்டைக் கவனி"

ROYAL BLINDS

Show Room and Factory at
33/1 Commercial Rd, Highett, 3190

Vertical Blinds □ Holland Blinds
Slimline Blinds □ Micro Blinds
Venetian Blinds □ Canvas Awnings
Security Doors

You can try them all
but call us to satisfy your requirements.

For professional advice and free measure & quote

call us on **(03) 532 5980**

Monday to Friday 9 to 7

Saturday 9 to 1

FOR ALL SUBURBS

மேடையுணர்வோடும், நவீன நாடகப் பிரக்ஞை நெறியுடனும் இந்நாடகங்கள் மேடையேறின. மேற்கு நாட்டு நாடக உத்திகள் பல இவற்றிற்கையாளப்பட்டன. மேடையை மாத்திரமன்றி வெளியையும் மேடையாகப் பாவிக்கும் உத்தியை அன்பில் மலர்ந்த அமரகாவியத்தில் இவர்கள் கையாண்டனர். யாழ்ப்பாணக் கோட்டையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு முற்றவெளி மைதானத்தில் இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இதுபற்றி இந்நாடகம் தயாரித்த கலாநிதி மரிய சேவியர் பின் வருமாறு எழுதுகிறார்.

“மேடை எதுவும் எழுப்பாமல் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு இது 1971 இல் நிகழ்த்தப்பட்டது. கோட்டையின் முதல் கட்டடங்களும், அகழிகளுக்கு அப்பாலுள்ள இரு உயர்ந்த கவர் கட்டடங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன. அகழிகளுக்கு அப்பால் உள்ள மிக உயர்ந்த கட்டடத்திலிருந்து உயிர்த்த கிறிஸ்து தோன்றினார். ஓசன்னா பாடிய மக்கள் திரள், அகழிக்கு மேலேநாடக அரங்க நிபுணர்களால் எழுப்பப்பட்டிருந்த பாலத்தால் பவனிவந்தனர்.”

மாற்றம்

கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இருள்கள்
தோன்றலாம்
வடக்கிலும் தெற்கிலும் ஒளிகள்
குறையலாம்
ஆனால், ஒளியினை ஏற்றிட மக்கள்
இந்த உலகில் இருந்தே தோன்றா
வருண்மை.

புரிந்திடும் மக்கள் எழுந்திடும் காளில்
பொதுமை மண்ணில் பூக்கவே செய்யும்
மனிதனின் இரத்தம் பட்ட தரைகளில்
மாற்றம் என்பதே நிகழ்ந்தே தீரும்.

குட்டிக் கதை

நண்டுகளின் உணவைப் பறித்துண்டது
காகம்

நண்டுகள் வறுமையில் சாக
கொழுத்துப் பெருத்தது காகம்.
இதைக் கண்ட நாய்

திருட்டுக் கெதிரான
தன்பிரகடனத்தை
உரத்துப் படித்தது.
திருடாதே!
‘உழைத்துண்’

இச்செய்தி நமக்கு நிச்சாட் செக்னரின் குழ் அரங்கை (Environmental) ஞாபகப்படுத்துகிறது.

மறைக்கல்வி நிலையத்தில் அண்மைக்காலமாக ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் பட்டமளிப்பு விழாவில் மேடையேறும் நவீன நாடகங்கள் குறிப்பிடத் தக்கவை. பிரமாண்டமான காட்சி அமைப்புகள் சோடனைகள் எதுவுமின்றி தமது உடலையும் குரலையும் மையமாகக் கொண்டு நடிகர்கள் இத்தகைய நாடகங்களை நடிக்கின்றனர். நெறியாளரின் கற்பனையும், நாடகத்தை அளிக்கும் முறையுமே இதில் பிரதானமாகும். அ. பிரான்சிஸ் ஜெனம் தயாரிக்கும் நாடகங்கள் இதில் குறிப்பிடத் தக்கவை.

கூட்டு மொத்தமாகப் பார்க்குமிடத்து பண்டையைக் கூத்திலிருந்து வாசகப்பா, சபா, டிராமா, வசன நாடகம் என்பவற்றிற்கூடாக குழ் அரங்கு. என்னிரோமென்டல் தியேட்டர் நவீன அரங்கு (Modern Theatre) வரை கத்தோலிக்கரின் பங்களிப்பு ஈழத்து தமிழ் நாடக உலகிற்கு நிறையவே கிடைத்துள்ளது என்பதையும் ஈழத்துத் தமிழ் நாடகவரலாற்றில் கத்தோலிக்கர் மாபெரும் சக்தி என்பதையும் ஈழத்துத் தமிழ்நாடக வரலாறு காட்டி நிற்கிறது. □

அன்பார்ந்த வாசகர்களே!

உங்கள் மழலைகளின் படங்கள் அக்கினிக் குஞ்சு விள் அட்டையை
அலங்கரிக்க வேண்டுமா?

கீழ் உள்ள படவத்தை பூர்த்தி செய்து அட்டைப்பட அளவிலான படத்
தையும் சேர்த்து எமக்கு அனுப்பிவைப்புகள்.

மழலைச் செல்வ அட்டைப்படக் கூப்பன்

குழந்தையின் முழுப்பெயர்

குழந்தையின் செல்லப்பெயர்

பிறந்த திகதி

தந்தை பெயர்

தாய் பெயர்

முகவரி :

தொலை பேசி இலக்கம் :

'அக்கினிக் குஞ்சு' ஆசிரியருக்கு, இத்துடன் அனுப்பப்படும் எமது குழந்தை/கள்
புகைப் படத்தினை உங்கள் சஞ்சிகையிலே பிரசுரிப்பதற்கு எமது சம்மதத்தினை
இத்தால் தெரிவிக்கின்றோம்.

தாய் தந்தை கையொப்பம்

அனுப்பவேண்டிய முகவரி :

AKKINIK KUNCHU
P.O. BOX 470
MOORABBIN 3189,
VICTORIA - AUSTRALIA.

தமிழ் மொழி

இலக்கணத்தை வரம்பாக்கி இறைவனால் ஈந்தமொழி
இயல் இசை நாடகத்தை இயல்பாக கொண்ட மொழி
அகத்தி முனி ஊடாக அகிலத்தை அடைந்த மொழி
ஒளவைப் பாட்டி ஆத்தி சூடி நீதிமொழி நீதிமொழி

நாவினிக்க பாடிடுவேன் நந்தமிழை—தோழா
நலமுடனே வாழ்த்திடுவேன் செந்தமிழை
கேட்போர்கள் காதினிலே தேன் சுவை யூற—நல்ல
தீந்தமிழின் பெருமையெலாம் உலகினைச் சேர—நாவினிக்க.....

தெய்வ ஞான பக்தி பாட சிறந்த மொழி—தமிழ்
தீர்க்கமான நீதி பேச உகந்த மொழி
காதல் அன்பு கருணைக்கு ஓர் மொழி தமீழே
களத்தில் வீரர் காணும் போர்ப்பரணி பாடும் தமிழே—நாவினிக்க

முத்த மொழி ஐந்தினிலே முதல் மொழி தமிழே
முதலும் முடிவும் இல்லாத இறைமொழி தமிழே
முவேந்தர் கட்டிக்காத்த பெருமையுமுண்டு—அதற்கு
முச்சங்க கால மெனும் முதுமையுமுண்டு—தோழா நாவினிக்க.....

மட்டு நகர் இ. மணிராஜா

வாழ்வு

ஒவ்வொரு மனிதனும் வரழ்க்கையில் பலமுறை இறந்து போகிறான். ஆனால் அதை அவன் இறப்பு எனச் சொல்வதில்லை. உடல் உலகைவிட்டு நிரந்தரமாகப் பிரி தலை அவன் இறப்பு என்று எண்ணு. ஆனால் சிலர் இறந்து நூறு ஆண்டுகள் சென்ற பின்னும் தம் செயலால் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு முன்னிருக்கும் மனிதர்களைப் பற்றி பேசாத நாம் அவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். அவர்கள் செயல் குறித்து விவாதிக்கிறோம். அப்படி என்றால் நமக்கு முன் இருப்பவர்கள் இறந்தும். அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள் என்பதே உண்மையாகும்.

துஷ்யந்தன்

NESANS EMPORIUM

We invite you to our display of the latest designs from India,
personally Selected By us during our recent visit, and
imported to your convenience

SAREES

— *Banaras silks, Kanchipuram, Polyester and Cotton*

SALWAR KAMEEZ

— *Silk and Cotton, Saree suits, Four peice suits etc*

LADIES BLOUSES

— *Ready made blouses and materials in various colours*

LADIES TOPS

— *Ladies Fashion Shirts*

WOOLEN SHAWLS, SILK PAVADAIS

DHOOTHIES, KURUTHAS

LUNGIES, GENTS SHIRTS

For further information and appointment,

contact shantha S Jeremiah on (03) 887 9309

4 Warrington Avenue, Vermont South, Victoria 3133

குறும்பா- புதியன படைக்க வாரீர்!

ஈழத்துக் கவிதை வளத்துக்குப் பல வழிகளிலும் ஆக்கஞ் செய்தவர் மஹாகவி. அவர் தமிழுக்குப் புதிய கவிதை வடிவம் ஒன்றையும் 1966 ஆம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தினார் அதுவே 'குறும்பா'. இந்தக் குறும்பா வடிவம் இன்று மறக்கப்பட்ட ஒன்றாகி விட்டது.

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலே வாழும் இளைஞர் பலர் கவிதைத் துறையில் ஈடுபாடுகொண்டுழைக்கிறார்கள். நல்லது. இவர்கள் மஹாகவி வருத்தமைந்த குறும்பாக்களையும் இயற்றுவார்களாயின் ஈழத்தமிழ் உரிய முறையிலே வளப்புப் பெறும் என்பது திண்ணம் புதிய குறும்பாக்களைப் பிரசுரிக்க அக்கினிக்குஞ்சுகளும் அமைத்துத் தருகின்றது. மிகச் சிறந்த குறும்பாக்களிலே நூறினைத்திரட்டி, உரிய சித்திரங்களுடன் உயரிய முறையிலே நூலாகவும் பிரசுரிக்க அக்கினிக்குஞ்சு திட்டம் வகுத்துள்ளது.

'குறும்பா' என்றால் என்ன? அதன் இலக்கணம் என்ன? மண்டையைப் போட்டு உடைக்க வேண்டாம். மஹாகவி வகுத்த குறும்பா கவிதையின் இயல்பையும் யாப்பையும் எஸ். பொ. தான் விளக்கினார். அந்த விளக்கக் குறிப்புகள் இங்கு பிரசுரமாகின்றன. அத்துடன், மாதிரிக்காக மஹாகவி இயற்றிய நான்கு குறும்பாக்களும் இந்த இதழிலே பிரசுரமாகியுள்ளன. இவற்றை உள்வாங்கி, புதிய குறும்பாக்களைப் படைத்து அனுப்புங்கள். ஈழத்தமிழை அணி செய்யும் பணயிலே நீங்களும் பங்குபற்றலாம்.

அக்கினிக்குஞ்சு

கையும் காலும்

விடுதலை பற்றி எழுதுவதால்
வீரராகலாம் என்றில்லை

பெண்களைப் பற்றி எழுதுவதால்
பெருமை அடையலாம் என்றில்லை.

மாற்றம் என்பது பேனாவில் அல்ல
மனித உறுப்பு அனைத்திலும் வேண்டும்.

சொல்லும் செயலும் ஒன்றெனக் கொள்வீர்
அ.:து இல்லையேல் அனைத்தையும்

—இழப்பீர்!

ஃ

மதங்கள் மனிதனை உருவாக்குவதில்லை.
மனிதனே மதங்களை உருவாக்கிறான்:

—மகை

'குறும்பா'வின் இலக்கணத்தை எஸ்.பொ.
வருமாறு விளக்குகின்றார்:

ஆங்கிலத்தில் ஐந்து வரிகளிலே, ஒரு குறிப்பிட்ட யாப்பு முறையில் அமையும் கவிதையை 'லிமிக்' என்றழைப்பர். ஏன் அத்தகைய கவிதை 'லிமிக்' என அழைக்கப்படலாயிற்று என்பதையோ, ஏன் அத்தகைய யாப்பு முறை

யிற்கவிதை புணையும் முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டது என்பதையோ நிறுவுவதற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் இல்லை. ஆரம்பத்திற் பாலர் பாடல்களே 'லிமரிக்' முறையில் அமைந்தன. 'லிமரிக்' கிலுள்ள கருத்து விந்தையும், கவிதை அமைப்பின் விந்தையும் எட்வட் வியர் என்ற ஓவியைக் கவர்ந்தது. ஒரு பிரபுவின் பிள்ளைகளை மகிழ்விப்பதற்காக, அவர் ஓய்வு தேரங்களிலே சில 'லிமரிக்' கவிதைகளை இயற்றினார். சந்தைகத்திற்கிடமின்றி 'லியரே' லிமரிக் கவிதைகளின் பிதாமகரெனக் கொண்டாடப் படுகின்றார். இருப்பினும், அவர் கூட அவற்றிற்கு 'லிமரிக்' என்ற பெயரைச் சூட்டவில்லை. வியர் இயற்றிய 'லிமரிக்' குகளில், பெரும்பாலும் முதலாவது அடியே ஐந்தாவது அடியாகவும் அமைந்தது. தற்கால 'லிமரிக்' குகளின் அழகுப் பொலிவின் பெரும்பகுதி, துரித இறக்க கதியில் அமையும் எதிர் பாராத

திருப்பத்தைக் கொண்ட திடீர் முடிவியை உள்ளடக்கியுள்ள கடைசி வரியிலே தான் தங்கியிருக்கின்றது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. வியருக்குப் பிள்ளை, 'லிமரிக்' கவிமுறை கற்பனையை மீறிய பெரு வளர்ச்சி அடைந்தது. ஒவ்வொரு பொருளையும், எல்லையையும், உடன்பாங்கையும் அவை தழுவின. மிகப் புனிதமானவை என்றோ, சொல்லுந் தாமற்றவை என்றோ எதையும் அவை ஒதுக்கி வைக்கவில்லை. ஆபாசச் சடங்குகள், அபத்த விபரீதங்கள், கர்ண பரம்பரைக் கதைகள், 'பள்' பகிடிகள், பக்கியுள்ள சிந்தனைகள், தாட்சணியமற்ற அசிங்கங்கள்—எல்லாமே 'லிமரிக்' குகளுக்கேற்ற பொருளாக மாறின. இவ்வாறு வளர்ச்சியுற்ற 'லிமரிக்' குகளுக்குப் புதியவீறும், விமர்சன அர்த்தமும் பாய்ச்சிய பெருமை அமெரிக்கப் பெருங் கவிஞர்களான ஓ. நான்ஸ், எம். பிஷப் ஆகியோரைச் சாரும்.

குயில்கள்

நாங்கள் நட்பாய் இருந்தோம். எங்களுக்குள் எல்லாமே ஒன்றாக இருந்தது. ஒருவருக்கு ஒருவர் தேவையாய் இருந்தோம். இடையில் ஒரு தொலை பேசி ஒரு குயில் பறந்து விட்டது. நேற்றுவரை அது போட்டிருந்த வேடம் கலைந்தது. அது குயில் அல்ல என்பதும் தெரிந்தது. அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்ப குயில்கள் பல வந்து எம்முடன் சேரும். பின் அவைகளிலிருந்து ஒன்று பறந்து செல்லும்.

இவைகளில் இருந்து நாம் ஓர் பாடத்தைக் கற்றுக் கொள்ளுவோம். அது என்ன வெனில் "வானம் இருண்டு கொண்டு போகிறது. சில நிமிடங்களில் மழை பெய்யலாம். களை மட்டுமல்ல பயிரும் தான் வளரப் போகிறது." இருப்பினும் நாம் இயங்கிக் கொண்டதான் இருப்போம். எமது கேள்வியும், தேடலும் தொடர்ந்து கொண்டதான் இருக்கும்.

வானம்--உண்மை, இருள்--வேடம், மனை- பிரச்சனை, பயிர்- அனுபவம்.

பிற்காலத்தில், சிறந்த உருவத்தின் திறனை நாரும் கவிதா பக்தர்களான ஆர். எல். ஸ்வயசன்சன், நோர்மன் டக்லஸ், ஆர்னோல்ட் பெனற், ஜோன் கல்ஸ்வேர்த்தி, றடியட் கிப்ளிங், ரி. எஸ். எலியட் ஆகியோர்கூட 'லிமரிக்' கவிதை உருவத்தைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். இருப்பினும், மிகச்சிறந்த 'லிமரிக்' கவிதைகள் அச்சிடத் தகாதனவாகவும், பாற்பொருளுக்கு முக்கியத்துவங்கொடுத்தவையாகவும் அமைந்துள்ளன என்பது மேனாட்டார் கருத்து. இதுவே நிலைக்களன்.

இனி, குறும்பாவின் தரிசன இலக்கு.

ஈரடியில் நிறைவுறுவது குறள் வெண்பா. குறுமை சான்ற பாடல் அமைப்பு முறை குறள். குறும்பாவும் அமைப்பிற் குறுமையானது. மூன்று அடிகளில் முடிவடையும் புதிய தனிப் பாடல் அமைப்பு முறையைக் குறும்பா நேர்த்தியாகக் கையாளுகின்றது. (குறுமை + பா = குறும்பா. எனவே, நாமகரணமும் இயல்பாக அமைகின்றது.) இந்நாட்களில் அரைகுறை இலக்கண அறிவு பெற்றவர்களே, இலக்கணத்தைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள். 'குறும்பாவின் இலக்கணம் என்ன? யாப்பு முறை என்ன? தமிழ் மரபுசான்றதா?' என்றெல்லாம் கேட்கக்கூடிய இலக்கணப் 'பண்டிதர்' களும் இருக்கிறார்கள்.

இலக்கியம் இன்றி இலக்கணம் இன்றே எள்ளின் நாகில் எண்ணெயும் இன்றே எள்ளினின் நெண்ணெய் எடுப்பதுபோல இலக்கி யத்தினின் நெடுபடும் இலக்கணம்

என்ற அகத்தியக் கருத்துடன் நமக்கு உடன்பாடு. எனவே, மஹாகவி குறும்பாவில் அறிமுகப்படுத்துந் செய்யுளுக்கான யாப்பு முறையை விளக்குதலும் என் கடன்மையாகின்றது. அத்துடன், மஹாகவி வகுத்துள்ள இந்த முறையைப் பின்பற்றப் போகின்ற கவிஞர்களுக்கு யாப்புப் பற்றிய விளக்கம் பயனுடையதாகவும் அமையும்.

குறும்பா ஒரே எதுகையுடைய மூன்று அடிகளைக் கொண்டது. முதலாம் அடியில் மூன்றாம் ஆறாம் சீர்களும், மூன்றாம் அடியின் கடைசிச் சீரும் ஒரே இயைபு உடையவை.

ஒசை ஊறுபடாது 'கா'யின் இடத்தில் 'விளம்' வருதலும், வெண்சீர் வெண்டளையினிடத்து இயற்சீர் வெண்டளை வருதலும் ஆகும். இந்த மூன்று அடிகளையும் ஐந்து வரிகளில் அமைத்து விடுவதால் அமைப்பிற்கு அழகு சேர்கின்றது: 'லிமரிக்' கிற்றகு ஒத்த அமைப்பினைப் பெறுகின்றது. முதல் அடியின் முதற்சீரும் நான்காம் சீரும், மூன்றாம் அடியும் இடப்பக்கம் ஒரே நேரான இடத்தில் ஆரம்பமாகி, முறையே முதலாம், இரண்டாம், ஐந்தாம் வரிகளாக அமையும். இரண்டாம் அடி மூன்றாம் நான்காம் வரிகளாக இடப்பக்கம் சற்றே உள்ளிடிந்து அமையும். எனவே, குறும்பா பின்வரும் வாய்ப்பாட்டைக் கொண்டு அமைகின்றதெனலாம்:

காய்—காய்—தேமா—
காய்—காய்—தேமா—
காய்—காய்—
காய்—காய்—
காய்—காய்—தேமா.

இவ்வருவம் பல ஒசை வேறுபாடுகளுக்கும் இடம் அளிப்பது. மேலும், ஈரடி இறுக்கத்திற்கு மாறுபடும் இந்த மூவடிச் செய்யுள் முறை பொருளுக்கேற்ற இலகுத் தன்மையையும் எளிமையையுஞ் சேர்க்க உதவுகின்றது. முதலாம் அடி, அடிகோலுவதாகவும், இரண்டாம் அடி சுட்டி எழுப்புவதாகவும், மூன்றாம் அடி முத்தாய்ப் பிடுவதாகவும் குறும்பா அமைதலே சிறப்புடைத்து.

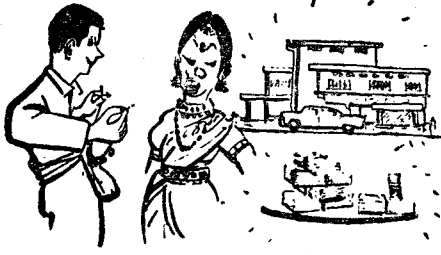
தோல்விகள் பூர்த்தி செய்யக் கூடியவை.
ஏமாற்றங்கள் பூர்த்திசெய்ய முடியாதவை.
—மன்

ஃ

தனக்காக வாழ்பவன் வாழும் போது
சாகிறான்
பிறருக்காக வாழ்பவன் செத்த பின்னும்
வாழ்கிறான்

—எபு

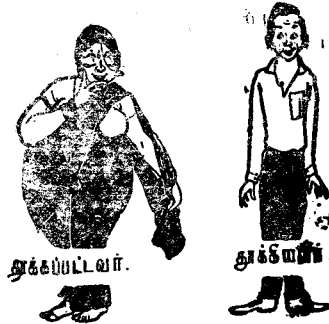
சொந்தத்திற் கார், கொழும்பிற் காணி,
சோக்கான வீடு, வயல், கேணி—
இந்தளவும் கொண்டுவரின்,
இக்கணமே வாணியின் பாற்
சிந்தை இழப்பான் தண்ட பாணி

படம் பார்க்கச் சென்றமர்ந்தான் சாலி.
பக்கத்தில் வீற்றிருந்தாள் ரீலி.
உடம்பெடுத்த நற்பயனாய்
உள்ளங்கள் மாறிப் புக்கு
இடம்பிடித்தார்—பாய்கின்றார் வேலி.

தென்னை மரம் ஏறுகிறான் சித்தன்.
இன்ன கண்டான் அவ்வழகுப் பித்தன்:
தன்னுடையை மாற்றுகிறான்
கிணற்றடியிற் தங்கம்மாள்!—
இன்னும் இறங் கானாம் அவ் வெத்தன்

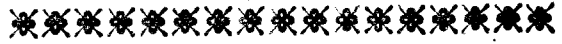

வள்ளியைப் பெண் தூக்கிய வழக்கு:
வந்துள தூர் முற்றவும் இதற்கு.
“தள்ளுபடி” என்றளராம்
தக்கபடி நீதியர்...பெண்
பிள்ளைகள் உயர் நிறைக் கிழுக்கு! ★

குறும்பா ஒவ்வொன்றுந் தனிப்பாடலாகவே அமைவுறும். தனிப்பாடல் மரபே சங்க காலத்திற் செழிப்புற்றது. தனிப்பாடல்களுக்கு இற்றைவரை தமிழிற் சிறப்பிடம் இருந்தே வந்திருக்கின்றது. நாட்டார் பாடல்களுந் தனிப்பாடல்களாகவே அமைகின்றன. குறும்பாவும் தனிப்பாடல் மரபு வழிதான் எழுந்துள்ளது. குறும்பா கதையமைப்புக் கொண்டதாகவோ, ஒரே காட்சி அமைப்புக் கொண்டதாகவோ, ஒரு சிறு துணுக்காகவோ கூட அமையலாம். அது திணிவு யிக்கது. எனவே கதையையோ, காட்சியையோ, துணுக்கையோ நீட்டும் பொழுது வட்டத்தின் முழுமை பூரணமாகப் புலப்படும். பொருள் வட்டமாக விரிந்து அழகு காட்டும். குறும்பாவின் பொருள் எதுவாகவும் இருக்கலாம் என்பதை இக்கோவையில் இடம் பெறும் நூறு பாடல்கள் மூலம் மஹாகவி காட்டியுள்ளார். 'லிமரிக்' என்ற ஆங்கிலக்கவிதைகளில்கேலிச்சிரிப்பிற்கே முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் குறும்பாவின் உயிரோ சிந்தனையைத் தூண்டும் சிரிப்பாகும்! சிந்தனையைத் தூண்டிச் சிரிப்பைக் கக்கவைக்கும் இடத்திலே 'இதுதான் குறும்பா?' (குறும்பு+ஆ) என மகிழ்கின்றோம். (உருவங் குறித்து மட்டும் அன்றி, உயிர்ப் பொருள் குறித்தும் குறும்பா என்னும் நாம கரணம் இப்புதுக் கவிதை முயற்சிக்கு வெகு இயல்பாகப்பொருந்துகின்றது) சிந்தனையைத் தூண்டும் சிரிப்பே உயர்ந்த நகைச் சுவையின் பார்ப்பும். எனவே, குறும்பாவால் தமிழ்க் கவிதையில் நகைச்சுவை, ஆழமும் அகலமும், இறுக்கமும் இலகுவும் பெற்று, ஒரு புதிய உச்சத்தை அடைய வழி பிறக்கின்றது. பாலைப் பொருளாகக் கொண்டு இயற்றப் பட்டுள்ள சில 'லிமரிக்' குகள் அச்சிடத் தக்கன வல்ல. பாலைப் பொருளாகக் கொள்ளும் பொழுதுகூட வீரசமான பாலெழுச்சி அல்ல, நகையே மிளிருதல் வேண்டும் என்பது குறும்பா வகுக்கும் மரபாகும். சிலேடைச் சொற்கள், சிலேடைக் கருத்துக்கள் குறும்பாவுக்கு மெருகூட்ட வல்லன. சிரிப்பிற்கும், அதே சமயம் சிந்தனைக்கும்; கருத்திற்கும், அதே சமயம் கற்பனைக்கும் பெருவிருந்தாக அமைய வல்லன குறும்பாக்கள்.

குறும்பாவுக்கான இத்தனை தன்மைகளையும், இயல்புகளையும் இக்கோவையிலே

அக்கினிக் குஞ்சு-5

வெற்றிகள் என்னைப் பாதிப்பதில்லை. தோல்விகள் என்னைத் தாக்குவதில்லை. ஆனால் ஏமாற்றங்கள் என்னைப் பாதிக்கிறது. ஏமாற்றுபவன் முகத்தில் எப்பொழுதும் நாள் காறித் துப்புகிறேன்.

—பூசு

★

எல்லாவற்றையும் பார்
எல்லாவற்றையும் பேசு
எல்லாவற்றையும் கேள் —செதை

ஃ

பொய் சொல்வது எப்படி என்பதை மதவாதிகளிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

—பூசு.

மஹாகவி அறிமுகப்படுத்தும் நூறு குறும்பாக்களிலுமிருந்து நேர்த்தியாகக் கற்பிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. மஹாகவி அறிமுகப்படுத்தும் புதுக்கவிதையாம் குறும்பா மூலத் தமிழ்க் கவிதையின் பார்வையும், பரப்பும், பணியும் அகலிக்கின்றன. காதலையும், நிலவையும், தென்றலையும், தமிழுணர்ச்சியையும் விட்டால், கவிதைக்கான பொருள் கிடையாகது என்று நம் கவிஞர் பலர் செத்த பாம்பையே திரும்பத் திரும்ப அடிக்கும் பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கும் இவ்வேளையிலே, எந்தப் பொருளும் கவிதைக்கு அந்நியமாக மாட்டாது என்பதை மஹாகவி தம் குறும்பாக்கள் மூலம் நிரூபித்து விட்டார். அத்துடன், குறும்பாவால் தமிழ்க் கவி வாழ்வின் எல்முனைக்குள்ளும் புகுகிறது. இதன் மூலக் கவிஞர் தொகை மட்டுமல்ல. கவிதையைச் சுவைப்போர் தொகை பெருகலும் ஆகும். குறும்பாக்கள் இலகுவில் மனன்மகின்றுவன. நண்பர்கள் கூடும் இடங்களில், சொல்லி மகிழத் தக்கன; நட்புச் சூழ்நிலையை உருவாக்கப் புயன்படுவன.

⑥

ஓந நாள் போதுமா?

சூர்யா-மெல்பேர்ன்

‘தூக்கம் கலைந்தும் கலையாத கோலம். தன்றாக விடிந்துவிட்டது. இண்டைக்குச்சனி தானே?...’ என்கிற நினைவிலே, சோம்பல் மூறிக்கக்கூடப் பஞ்சிப்பட்டான்.

‘‘மச்சான் எழும்படா. நேரம் எட்டாகுது. கணக்க வேலையள் கிடக்கு... உனக்கு ரீ போடவே?’’

‘‘போடு மச்சான்...இவன் சிவா எழும் பீட்டானே?’’

‘‘அவனை எழுப்பிப் போட்டுத்தான் வாறன்...’’

சாந்தனின் திருப்பள்ளி எழுச்சிக்கு, இளையராஜாவின் இசையமைப்பு வாகாக உதவியது.

□

‘‘மச்சான் ரீயைக் கெதியிலை குடியும் கோ... ஆறப்போகுது...’’ முரளி துரிதப் படுத்தினான்.

‘‘இண்டைக்கு என்ன மச்சான் எங்கடை புரோகிறாம்?’’

‘‘முதலிலை சொப்பிங்... போன கிழமையும் வடிவாச் செய்யேல்ஊல... இண்டைக்கு விட்டால் பிறகு வாற கிழமைதான்.’’

‘‘இண்டைக்கு நல்ல வெதர்... நானும் சொப்பிங் வாறன்...’’ என்றான் சிவா டயை மிடறுமுறித்தவாறு.

‘‘ஒவ்வொரு கிழமையும் புரோகிராம் என்று ஒருவாய்...’’

‘‘இப்ப சமர்தானே?... சவுத்லண்டிலை சோக்கான ஷோ அல்லோ? உந்த வெள்ளைத் தோல்காரியள் உள்ளுக்கை அனியுதெண்டு காட்டிக்கொண்டு வருவினம்... மூண்டு வரிசமா நாங்கள் இங்கைகிடந்து காயிறது ஆருக்குத் தெரியும்?’’ சில ஆசைகள் சப்புக்கொட்டின.

‘‘அதுக்குப் பேயா அலையிறதே?... ஒண்டைக் கொழுவிறதுதானே?’’

‘‘உதுகளுக்குப் பொசிப்பு இருக்கவேணும் புரோகிறோம் ஒண்டும்தவறவிடுறல்லை...’’

‘‘பேந்து?’’

‘‘இவளவையளை முடிச்சுப் போட்டு ஆரால கட்டு அவிழ்க்க ஏலும்?எனக்கு மச்சான் இங்கிலிசு கத்திப்பிடி. இவளுகள் தமிழ் தெரியாதபோலை இங்கிலீசிலையல்லே புழுத்துக் கினம்...’’

‘‘வெள்ளைக்காரங்கடை ஊத்தையளை எல்லாம் ஸ்டடையில் எண்டு நினைச்சுக் கொப்பியடிப்பினம்... மத்த விஷயங்களிலை மூதேசியள் பாத்தியிலை போட்ட பனங்கொட்டையள்...’’

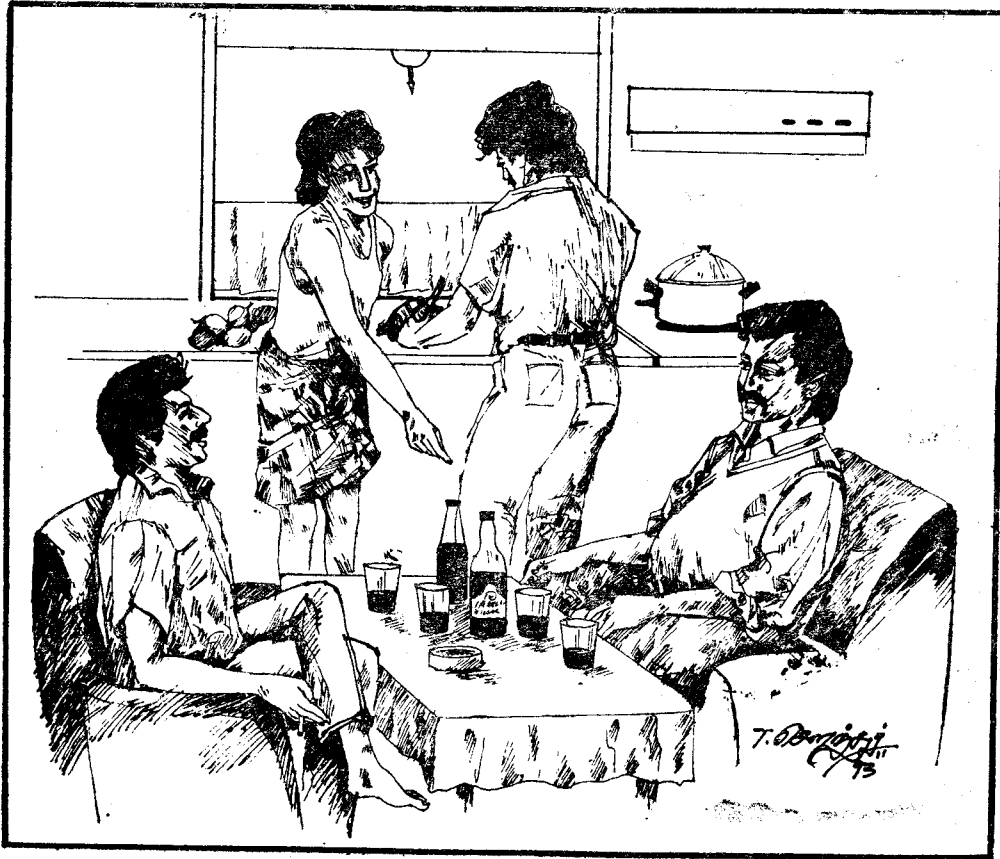
‘‘எங்கடை சனங்கள் வெள்ளைக்காரரைக் கலியாணம் செய்துகொண்டால் ஒரு பிரச்சினையும் இல்லை...’’

“உதுதான் ஆகப் பேய்க் கதை. தமிழ் னாய்ப் பிறந்தவன் சாதியைக் கைவிட்டிடால், பேந்து வெவல் அடிக்கிறதற்கு எங்க ளிட்டை என்ன இருக்குது?... Student Visa விலை வந்து PRருக்காக வெள்ளைக்காரிய னைக்கட்டி, பேந்து Divorce என்டெல் லாம் சீரழிஞ்சதைக் கேள்விப்படேல் லையே...”

“ஓமோம்... இவை கொழும்பிலை அடிக் கேக்கிள்ளை ‘மகே அம்மே...’ எண்டு கத்தி யிருப்பினம்...”

“உப்பிடிப் பேய்க் கதையன் கதைச்சக் கொண்டிருந்தால்,.. எட, நேரம் பனிரெண் டாகுது. பேந்து இறைச்சியும் முடிஞ்சு போரும் கதையை விட்டிட்டுப் புறப்படுங்கோ...” என்று முரளி துரிதப்படுத்தினான்.

□

“இதற்கும் ஒண்டு. தமிழன் வலு சுழியன். போற போற இடத்தில் புதிய சாதியனை உண்டாக்கிப் போடுவான். 83 அமளிக்கிள்ளை Open Visa விலை அள்ளப்பட்டுவந்தவை. இப்ப தமிழ் தெரியாது எண்டு கெப்பர் அடிக் கினம். இவை ஒரு புதுச்சாதி...”

“சொல்லச் சொல்லக் கேளாமல் வழிஞ்சு திரிஞ்சியன். இப்ப என்ன நேரம்?... மச்சான் கெதி கெதியாச் சமைப்பம்... சாந்தன் நீ இந்தக் கோழியை வெட்டு. சிவா, நீ மரக்கறியையும் வெங்காயத்தையும் வெட்டு. நான் சோத்தைப் போட்டிட்டு கறியனைச் சமைக் கிறன்...”

“அது சரி மச்சான் இண்டைக்கு முண்டு பேரும் ஒண்டாய் வீட்டிலை நிக்கிறம். போத்தில் ஏதாவது எடுப்பமே?”

“உதென்ன Refugee applicationஸ்னே? எடுத்தாப்போச்சு”

“வெயிலுக்கு பியர்தான் நல்லது”

“சிவா பியர் வேண்டாம். அது சுமமா அம்மிக் கொண்டிருக்கும் பெரிசிலை எடுப்பம்”

“100 பெப்ஸோ...பினாக் டக்ளஸோ?”

“எதெண்டாலும் எடுத்துக் கொண்டு வரவன் உன்னெட்டைக் காசு இருக்குத் தானே? கொம்பனிக் கணக்கிலை போடுவம்” சிவா புறப்பட்டான்.

□

டெலிபோன் மணி கிணுகிணுக்கிறது

“மச்சான் ரெலிபோனை ஒருக்கா எடு...”

“ஹலோ...”

“.....”

“...ஸ்பீக் டு சாந்தன்...Who is speaking there?...மீரா... From where...Preston...” OK...just a minute...” பேசமுனையைக் கையால் பொத்திக் கொண்டு “சாந்தன் உனக்குத்தான்...” என்றான் முரளி.

“ஆரடா?... நான் அறைக்குள்ளை போய் எடுக்கிறன்”

“பேரை மாத்திச் சொன்னாப் போலை, உவன் ஆரெண்டு எனக்குத் தெரியாதாக்கும்” என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டே ‘போனை’ வைத்தான்.

“மச்சான் சமையல் எந்த அளவில் கிடக்கு?” சிவா போத்தலுடன் வந்தான்.

“எங்கை மச்சான். அவன் போனோடை கொஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறான்... கறியன் கொதிக்கட்டும்... நீ போத்திலை உடையன்...”

“பொறு மச்சான்... அவனும் வரட்டும்...”

“நீ கடைக்குப் போன கையோட போணிலை குந்தினவன்... இன்னும் பேசி முடிக்கேல்லை... நாங்கள் அதுக்குள்ளை ஒரு ரவுண்ட் எடுப்பம்.”

சிவாவும், முரளியும் ஒவ்வொரு ‘சிப்’ எடுத்து கிளாலை வைச்ச பொழுது, கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்கிறது.

“மச்சான், உதுகளை எடுத்து 'மறைச்சவை. ஆரும் பொம்பினையள் வந்தாலும்...”

“ஆரடா எங்கடை வீட்டுக்குப் பொம்பினையள் வரப்போது?” சிவா கதவைத் திறந்தான்.

“அண்ணையே...வாருங்கோ... கண்டும் கன காலம்...”

“எங்கையடா தம்பி நேரம்? இப்பிடித் தான் எப்பவாவது இருந்திட்டு வெளிக்கிட்டுறது.” தர்மா அண்ணர் உள்ளே வந்ததும், கதவு மீண்டும் சாத்தப்படுகிறது.

“அண்ணைக்கும் ஒரு கிளாஸ் எடுத்துக் குடு... எப்பிடியண்ணை வேலைப்பாடுகள்?”

“கிடக்கிறம்.”

“ஓவர் டைம் இல்லையோ?”

“இருந்திட்டுத்தான் கொத்தும். கையிலை நாலு காசு மிச்சம் பிடிப்பம் எண்டால் வலு வில்லங்கமாகக் கிடக்கு.”

□□□□:□□□□□□□□□□□□□□:□□□□

“உன்னைப் போல் உன் அயலானையும் தேசி,” “உன்னிடம் இருப்பதில் ஒன்றை இல்லாதவனுக்கு கொடு” உலகம் தோன்றிய நாளிலிருந்து இதுவரை இவ்விரு வார்த்தைகளுக்கு இணையான வார்த்தைகளை யாரும் பிரசவித்ததில்லை.

—அனி—

□□□□:□□□□□□□□□□□□□□:□□□□

‘கிழமைக்கு Tax போக 500 ரொலர் எடுத்தும் வில்லங்கமாம். வந்த புதிசிலை 150 ரொலர் கிடைச்சாலே, கிழமைக்கு 4500 ரூபாயல்லோ? பொல்லாலை அடிச்ச காசு எண்டு வாயைப் பிளந்தவர்’ என்று நினைத்த வாரே, இன்னும் இரண்டுகிளாஸுகளிலே உரிய சடங்குகள். மதுவைக் கலந்த முரளி, ‘‘டேய் சாந்தன்! கதைச்சது போதும்... பொட்டையள் எண்டால் போணுக்குள்ளாலை வழி வானுகள்’’ என்று குரல் கொடுத்தான்.

‘‘அப்பிடியான வயசுதானே தம்பி?’’

‘‘என்னண்ணை வயசு? உவன்ரை வயசுக்கு உவன் சுழட்டப்பாக்கிற பொடிச்சியன் உவன்ரை பிள்ளையன் மாதிரி.’’

‘‘என்னடா, நான் கிழவனே? முப்பத்தி ரெண்டு ஒரு வயசே?’’ என்று கேட்டவாரே சாந்தனும் வந்து கலந்து கொள்ள சமா களை கட்டத் துவங்கியது.

‘‘நீ சொன்னது சரி’’ என்று தர்மா அண்ணர் சொன்னார்.

‘‘அவன்ரை தலைமயிரை ஒருக்கா முன்னாலை தூக்கிப் பாருங்கோ. அரைவாசியும் நரை.’’

‘‘இங்கத்தைய சுடுதண்ணிக்கும் சம்போவுக்கும் நரைக்கிறதுதான். என்ற தலையைப் பாரும். ரெண்டு காதோரமும் நரைக்கலை யே?’’ தர்மா அண்ணர் தன் தலைமயிர்க் கறுப்பை வைத்துத் தமது இளமையைப் பறை சாற்றுவது வழக்கம்.

‘‘நாங்கள் படுகிறபாடு எங்கடை அப்பன் ஆத்தைக்குத்தான் விளங்கலை எண்டால், இந்த இயிகிரேஷன் காரங்களுக்கும் விளங்கு தில்லையே! இப்பிடியே கிடந்து காலத்தைக் கடத்திப்போட்டு மண்டையைப் பேரடத்தான் சரி.’’ சாந்தன் அலுத்தான்.

‘‘மச்சான், ஒரு சோக்கான ஐடியா. உன்ரை நரைச்ச முடியைக் கொஞ்சம் வெட்டி கடித்துக்குள்ளை வைச்சு, இது நல்லா ரானுக்கு நேந்தது எண்டு அனுப்பிப் பாரன்.

அப்ப எண்டாலும் பொடியனுக்கும் வயசாப் போச்சது எண்ட அறிவு அவையனுக்கு வருமோ பார்.’’

‘‘உந்த விசர்க் கதையளை விட்டிட்டு.’’

‘‘மச்சான் கறியைக் கிளறிவிட்டு, கொஞ்சம் எலும்பிச்சம் புளியை விடு.’

‘‘உப்புப் போட்டனியே. பேந்து வெறியிலை மறந்து போவாய்.’’

‘‘எல்லாம் சரி. மழைக்கால் இருட்டெண்டாலும் மந்தி கொப்பிழக்கப் பாயாது. ஒரு ரவுண்ட் எடுக்கலை, அதுக்குள்ள எனக்கு வெறியே. உங்கா எல்லாக் கிளாசும் காலியாக் கிடக்கு.’’ அவன் எல்லோருடைய கிளாஸையும் நிரப்பினான்.

மறு ரவுண்ட் இறங்கிக் கொண்டிருக்கும் போதே, ‘‘அது சரி தர்மா அண்ண. உங்களைப் பற்றி ஒரே கிசுகிசுநடக்குது. நீங்க அந்தப் பொட்டையைக் காரிலை கொண்டு திரியிறியளாம். ஒரு சின்ன வீடு செட்டப்போ?’’ என்று சிவா ஒரு குண்டைத் தூக்கிப் பேரட்டான்.

‘‘எட, அம்மாவாணை... சனியங்களே, அப்பிடி ஒண்டும் இல்லை. அது தனியா வேற இருக்கு. காரும் இல்லை. உதவி எண்டு கேட்டால், நேரம் இருந்தால் செய்யிறதுதானே, சகோதரி மாதிரி’’

‘‘ஓம் அண்ணை. சகோதரம், சகோதரம் எண்டுதான் முதலிலை பழக வேணும்.’’ என்று சாந்தன் இழுத்தான்.

‘‘டேய், நீ எப்ப பாத்தாலும் விசர்க் கதைதான் கதைக்கிற. அடுப்பை நிப்பாட்டு.’’ தர்மா அண்ணருக்குக் கோபம் வராமல் முரளி சமாளித்தான்.

‘‘ஓமோம்.. கொஞ்சமா ஊத்துமச்சான்.’’

‘‘எங்கடை ஆக்கள் யாரா இருந்தாலும் உதவி எண்டு கேட்டாச் செய்ய வேணும்.’’

‘‘எங்கடை ஆக்கள்... எங்கடை ஆக்களுக்கை ஒருநாளும் ஒற்றுமைவராது. வெள்ளைக்

காரங்கடை குண்டியைக் கழுவுவம். எங்கடை ஆக்கள் எண்டோடனை அந்தப் ப... தெரியாதோ எண்டு நாக்கு வழிப்பம். ஊரிலை என்ன நடக்குது? என்னத்துக்கோ வெளிக் கிட்டவங்கள் எங்கேயோ போய் நிக்கிறாங்கள். தானும் செய்யானாம் தள்ளியும் படுக்கானாம் எண்ட கதை. செய்யிறவங்களையும் விடுறாங்கள் இல்லை.”

ஊர் வம்புகளை விடுத்து, வேதாளங்கள் அரசியல் என்ற முறங்கையில் தாவுவது கண்டு, முரளி சாப்பாடுகளைப் பரிமாற எடுத்து வைத்தான்.

“எங்கடை அரசியல் தலைவர்கள் பாவி மேந்து கதிரைக்காக எங்களை வித்தவங்கள். ஆனால், புத்திசீவிகள் எண்டு தம்பட்டம் அடிக் கிறவங்கள் என்னத்தைச் செய்து கிழிச்சவை? செயியாக்குணத்திலை தத்துவம் பேசினது தானே மிச்சம். சாதியையும் சீதனத்தையும் இப்பவும் கட்டிப் பிடிச்சக் கொண்டதானே இருக்கினம். தங்களுடைய சொந்தத் தொப்பையையும் சொகுஸையும் பார்த்துக் கொண்டு தத்துவம் பேசிற உதுகளை... எனக்கு வற விசரிலை, லைட் போஸ்டுகளிலை கட்டித்தூக்க வேணும்.”

“அவசரப்படாதை மச்சான்! உதுகளும் நடக்கும். கனடாவிலை கத்துக்குத்துக் கொலை நடக்கேல்லையோ. சிநேகிதனின்ரை அம்மாவைக் கூட்டிக் கொண்டு போற கிவிச கேடு நடக்கேல்லையே? உந்த நாகரிகம் எல்லாம், எங்கடை ஆக்கள் இருக்கிற எல்லா நாடுகளுக்கும் பரவும் எண்டுதான் நான் நினைக்கிறன்.”

“இங்கையும் செட்டியார், விதானையார் தர்மகர்த்தா சேட்டை விடப்பாக்கிறவை இல்லையோ? சீதனம் டொலரிலை தரவேணும் எண்டு சொல்லத் தரகர்கள் பிடிக்கேல்லையோ?” என்று சொல்லிக் கொண்டே சிவா, எலும்பைப் பக்குவமாகக் கடித்து நொருக்கினான்.

“நீங்கள் என்ன சொன்னாலும், படிச்சவன் படிச்சவன் தான்.” இவ்வளவு நேரமும்

தாம் சாப்பாட்டிலே கவனமாக இருந்ததை மறைப்பதற்காக தர்மா அண்ணர் இடையில் புகுந்தார்.

“நீங்கள் மெடிக்கல் போய் வந்திட்டியன். பேந்தென்ன? இவன் முரளியைப் பாருங்கோ. ஐஞ்சு வருஷமாகப் போகுது. பெண்டில் பிள்ளையனை விட்டிட்டுத் தனியா இருக்கிறான். படுத்தால் Medicare இல்லை. ஆனால், படிச்சவங்கள் தலைவர் பதவிக்காக ஒவ்வொரு சங்கமாக உருவாக்கிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். பிள்ளைப்பேறு பார்க்க அம்மர வருவா. பிறகு Dole காசும் கிடைக்கும். அம்மம்மா பிள்ளையைக் கெடுத்துப் போடுவா எண்டு, வெள்ளைக்கார சையில்ட் மயிண்டிங்:”

“நாவிதன் குப்பையைக் கிளறினால் மசுர் தான் வரும். உதுகளை விட்டிட்டுச் சாப்பிடுங்கோ. முரளியே சமைச்சவன். அவன் உங்கினை ஒரு Sri Lankan Restaurant துவங்கினால் யாவாரம் புறையில்லாமல் போகும்.”

“மெய்யண்ண. கணேசு அவிட்டிருக்கிற கார் என்ன மேக்காம்.”

கார் பற்றிய அறிவு ஞானத்தைப் பறைசாற்றியவாறு தங்கள் சாப்பாட்டினை மிகவும் விமரிசையாக முடித்துக் கொண்டார்கள்.

சாப்பாட்டுப் பீங்கான்கள் கழுவிக்கொண்டிருக்கும்போது, “நீங்கள் உதுகளை ஒதுங்கவையுங்கோ. நான் கனடாவுக்கு ஒரு போன் எடுக்க வேணும். எடுத்திட்டு டக்கிண்டு வாறன்.”

“ஓ. நீ உந்தத் தண்ணியிலை பேரன் எடுத்திட்டு டக்கெண்டுதான் வரப்போறாய். மாடு மாதிரி அடிச்சு டெலிபோனுக்குக் குடு.”

□

ஹாலுக்கு வந்தார்கள். Spice centre-ல் எடுத்து வந்த ‘ரூயட்’ படத்தை, டெக்கில் முரளி போட்டான்.

அக்கினிக் குஞ்சு

“ரூயட்டோ? நல்ல கொப்பியோ?”

“கமரா கொப்பிதானாம் ஆனால், பிழையில்லையாம்.”

“அப்ப நான் வரட்டே?” என்றார் தர்மா அண்ணர்.

“இரவைக்கு ஒரு இடத்தில சாப்பாட்டுக்கு வரச் சொன்னவை. எனக்குக் கொஞ்சம் கூடியும் போச்சது. நேரை வீட்டை போய்க் கொஞ்சம் கண் அயருவம்.”

“உங்களுக்கு என்ன அண்ணை? ஒவ்வொரு கிழமையும் எங்கையாவது காப்புக்கையாலை சாப்பாடு விழும்.”

“உதுக்கெல்லாம் ஒரு கொடுப்பனவு வேணும் தம்பி. அது கிடக்க, இரவைக்கு உங்கடை புறோகிராம் என்ன?”

“சிவரவுக்குக் கூத்துக்கட்டுற வேலை. இண்டைக்கு கறுவல் வீட்டில் ட்ராமா பற்றி டிஸ்கஷனாம். சாந்தனுக்கு சனிக்கிழமை இரவு புரோகிராம்என்ன எண்டதுதெரியுந்தானே?”
“அவருக்கு எங்கேயடா உதுகள் விளங்கப் போகுது? அவற்ற வயசுக்கு உதுகள் சரி வருமே?”

“தம்பி, வயசு ஒரு பிரச்சினையில்லை இந்த இங்கீலிகதான். அதுமட்டும் வடிவ வந்தா, சிலரைப் போல நான் டிஸ்கோ எண்டெல்லாம் அலையமாட்டன். உங்கடை வயசிலை நாங்கள் ஆடாத ஆட்டமே.”

“ஓமோம். இப்ப கொஞ்சம் ஆட்டமா இருக்கிறியள் அண்ணை. இங்கை படுங்கோ இப்ப கார் ஒருறதும் வடிவில்லை. Fine கட்டினாப் பறவாயில்லை. Points அல்லோ வெட்டிப்போடுவான்.”

“மச்சான், முரளி! வீடியோவை நிப்பாட்டு. நல்ல சாப்பாடு. பேசாமல் கொஞ்சம் நித்திரை கொண்டு எழும்புவம். பொழுது சாயட்டும். எழும்பினாப்பிறகு, மற்றப் புரோக்கிறாகு களைப்பற்றி யோசிப்பம்.”

“அண்ணை, நீங்கள் என்ற கட்டிலிலை சரியுங்கோ. நான் இந்த செற்றியிலைகொஞ்சம் சரியிறன்.”

அவுஸ் லீலியாவின் மெல்பேர்ன் நகரிலே பூத்த அந்தச் சனிக்கிழமை இரவு, நோக்கி நீளுகின்றது.

★

பேச்சு

தேவைகளுக்கு மட்டுமே தொலைபேசியின் பங்கு தேவையென நம்பினோம். இப்பொழுது தேவை இல்லாதவைகளையும் தேவையாக்கி தொலைபேசி பேசத் தொடங்கி விட்டது. தொலை பேசியில் எதைப் பற்றி பேசுகிறோம்? ஒரு நாள் குறிப்பெடுத்துப் பாருங்கள். நகைகளையும், உடைகளையும், உணவையும், முடிந்தால் நடிகர்களைப் பற்றியும் பேசுகிறோம். தேவையாயின் எங்களுக்கு மட்டும் தேவையான காரியங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும். எங்களுக்காக எத்தனை எண்களை தொலை பேசி மனதில் வைத்திருக்கிறது பாவம் கிரகம் பெல் எங்களால் தொலை பேசியிடம் எத்தனை பேச்சுக்கள் வேண்டியிருப்பான்?

-எபு-

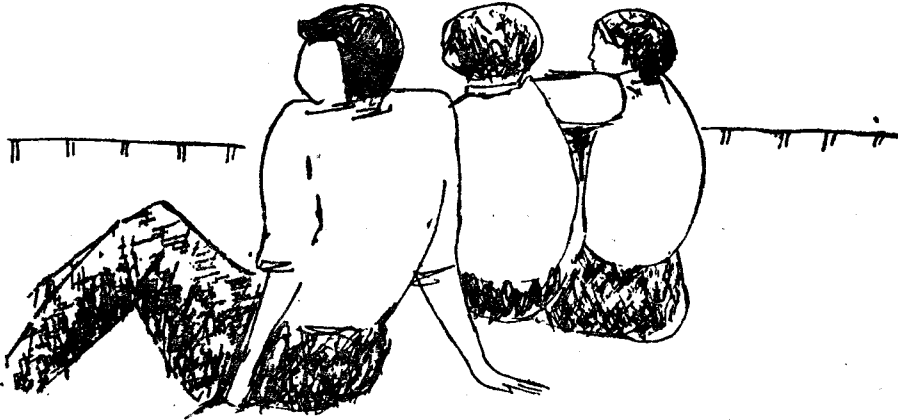
(எஸ். வைதீஸ்வரன் அவர்கள் கவிஞர், ஓவியர், சிறுகதை ஆசிரியர். ந. பிச்சைமூர்த்தியினால் உருவான 'புதுக்கவிதை' இயக்கத்தின் தாக்கம் இவர் கவிதைகளிலே தெரியும். அண்மையில், அவுஸ்ரேலியாவுக்கு விஜயம் செய்தார். அவர் 'அக்கினிக் குஞ்சு' விற்காகவே எழுதி உதவிய 'புலம் பெயர்ந்த பூக்கள்' என்னும் கவிதையைப் பிரசுரிப்பதிலே மகிழ்கின்றோம். ஆ—ர்.)

புலம் பெயர்ந்த பூக்கள்

எஸ். வைதீஸ்வரன்

ஆயிரம் மலர்கள்
அலையடித்தன,
ஆஸ்திரேலியாவின்
பூக் காட்சியில்—
பளபள வென்ற மனிதர்களைப் போல்
பல்வேறு நிறக் கன்னங்களை
முத்த யிட்டுக் கொண்டு.

'அற்புதம், அற்புதம்!' என
ஆடி நடந்த தருணம்;
"அன்பரே, அன்பரே!" எனக் குரல் கேட்டு
அப்படியே திரும்பினேன்.

இதழ் விரிந்த 'கருப்பு மலர்கள்'
இங்கொன்றும், அங்கொன்றும்,
குழந்தைக் கண் விழிகளுடன்
கூப்பிட்டன என்னை.

“எங்கிருந்து வந்தது எம் நாட்டு நிறம்?
எந்த மாவட்டம், இத்தகைய மலர் கூட்டம்?”
என்ற கேள்வியுடன் நின்றேன்.

“தாய் நாட்டில் புயலடித்து,
திக்கெட்டும் தெறித்து விழுந்த
கருப்பு விதைகள் நாங்கள்.

அன்னியக் காற்றில் ஒரு
மண்பிடிப்பின்றி, ஊமைகளாய்
ஆடுகின்றோம்
புண்ணியம்யார் செய்ததோ,
புரியவில்லை—எங்கள்
கண்ணின் ஈரம் துடைக்கும்
கைகள் எம்மிடம் இல்லை;
ஆனாலும்,

மண்ணின் நினைவு இந்தக்
கருப்பு நெஞ்சுக்குள்
நெருப்பாக நிற்கும்
காலம் உறையும் வரை” என்றன.
நான்
கலங்கி நகர்ந்தேன்.

ஃ

நிர்வாணம்

முகங்கள் தம் பெறுமதியை இழந்து கொண்டு போகின்றன. கண்கள் கருங்கி, ஒளியிழந்து போக தாடைப்புறங்கள் சரிந்து செங்குத்தாய் நாக்கைத் தொட்டுச் செல்ல எழும்பு, சதை எவையுமே அற்ற மனிதன் என்றபெயரை மட்டும் ஒட்டிக் கொண்டு வாழ்கிறது சமூகம்.

காசைத் தவிர எதையுமே பார்க்க விரும்பவில்லை மனிதன். நட்பு, அன்பு என்ற சொற்களின் நிறை குறைந்து தராசுகள் நிர்வாணமாய் நிற்க இரண்டு பக்கங்களிலும் பொய்கள் நிறையேறிக் கொண்டு போகிறது.

வேடிக்கை என்னவென்றால் புகழினை விரும்பாதவர்கள் போல் நடத்தவர்களும் தராசுக்குள் இருந்து பொய்களை அவிழ்த்து பரப்பி விடாபாரம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

-துஷ்யந்தன்

நேரிகாணல்

சிட்னி மாநகரில் ஒரு

இலக்கிய சந்திப்பு

தொகுப்பாளர்:- மாத்தளை சோமு

தொலை பேசி அழைக்கின்றது. எடுக்கிறேன். அழைத்தவர் எஸ்.பொ. அவர்கள்.

‘சோமு! இந்திராபார்த்தசாரதிய ஒருக்கா சந்திக்க வேணும், நீரும் கட்டாயம் வர வேணும். மூண்டு பேருமா சேர்ந்து ஒரு இலக்கிய சந்திப்பு செய்ய வேணும்...’ ஒரு கணம் நெஞ்சுக்குள் ஒரு யின்னல். எண்ணங்கள் விரிந்து பரந்து போகின்றன. இருவருமே இலக்கிய மேதைகள். டெல்லியில் இருந்து சிறுகதைகள், நாவல் என இலக்கியப் படைப்புகளை படைத்த இந்திரா பார்த்தசாரதி அவர்களால் டெல்லி, புதுச்சேரி, கனடா, போலந்து (வார்சா பல்கலைக்கழகம்) என பல பல்கலைக் கழகங்கள் பெருமையடைந்தன. தமிழ் இலக்கியத்தில் வைஸ்னவம் என்று ஒரு ஆய்வினை ஆங்கிலத்தில் எழுதி கலாநிதி (டாக்டர்)யினை விரலில் கொண்டவர். நாடக உலகத்தில் புதிய ‘மழை’ காட்டியவர். அரைத்தமாவை அரைத்துக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் சினிமா உலகம், இவரின் ‘உச்சி வெய்யில்’ என்ற குறுநாவல் மறுபக்கமாக திரையில் மலர்ந்து தங்கப் பதக்கம் பெற்று பெருமையடைந்தது. இந்திய சாகித்திய பரிசு இவரைச்

சேர்ந்து பெருமை தேடிக்கொண்டது. இவரைச் சந்திக்கப் போகிறவர் ஈழத்து சிறுகதை உலக முதல்வர் எஸ்.பொ..

எஸ்.பொ என்று அழைக்கப்படும். எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்களின் கதைகளை திரும்ப திரும்ப படித்து ‘தமிழ்’ எழுதத்தொடங்கியவர்கள் ஈழத்தில் பலர்... ஈழத்தில் இவரின் இலக்கியத்திறனுக்குத்தான் ‘தேர்’ எடுக்க வேண்டும். கண்ணாடி கூட இவர் எழுத்தை கடன் வாங்கும். யாழ் வாழ்க்கையை அப்படியே காட்டியவர். இவர் எழுத்தில் மயங்கியவர்கள் ரசிகரானார்கள்; மற்றவர்கள் எழுத்தாளரானார்கள். பொற்றாமரைக் குளத்தில் விழுந்து எழும்பாத நக்கீரன்! இவரின் விமர்சனத்தால் பேனாவை விட்டவர்களே பலர்... இலங்கையிலும் நைசீரியானிலும் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த இவர் பேசுவதே ஆசிரியர் பேசுவது போல்தான். இவரின் ‘நளவிடை தோய்த’லில் தமிழ் நடையை தேய்த்தவர் பலர்... எங்கும் எப்போதும் துணிந்தே உள்ளக் கருத்தை சொல்வதே இவரின் பலவீனம் என்பர் — இல்லை அதுவே இவரின் பலம்...!

இருவருமே எஸ்.பொ—இ.பா அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம் தந்த இலக்கிய மணிகள்; மலைகள்...? நான் எந்த மலை?... அவர்கள் இருவரும் சந்திக்கட்டும். சந்தித்து இலக்கிய சந்தம் அமைக்கட்டும். அதனை சேர்த்து தொகுப்பதை விட பெரிய இலக்கியப் பணி என்ன இருக்கிறது எனக்கு?...

ஐயா! நீங்கள் இருவரும் இலக்கியம் பேசுங்கள். நான் அதைத் தொகுக்கின்றேன். அதுதான் இலக்கியம். நான் பேசுவது இலக்கியம் அல்ல என்று சொன்னேன். சிறிது நேரம் யோசித்து ஒப்பினார் எஸ்.பொ.

இந்திரா பார்த்தசாரதியை சந்திப்பதென முடிவாகியது. சந்திப்பிற்கு திகதி குறிக்கப் பட்டது.

மவுண்ட் கோலா. அதுதான் இந்திரா பார்த்தசாரதி அவர்கள் தங்கியிருந்த இடத்தின் பெயர். சிட்னிக்கு வடபகுதியாக உருவாகி வரும் புதிய நகர். பாதை வளைந்து நெளிந்து ஏறி இறங்கி ஓடிக் கொண்டிருந்தது. பத்தரை மணிக்கு இந்திரா பார்த்தசாரதியை சந்திப்பதாக ஏற்பாடு. மணியோ பதினொன்று. இன்னமும் கார் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. எஸ்.பொ. டைமுக்கு போக வேண்டும் என்று கவலைப்பட்டார். அவர்கவலைதான் எனக்கும். ஆனால் இடையில் போக்குவரத்துப் பிரச்சனைக்கு என்ன செய்வது?

பதினொன்னரைக்கு இந்திரா பார்த்தசாரதியைச் சந்தித்தோம். எனக்கு இரண்டாவது சந்திப்பு. எனவே எஸ்.பொ. அவர்களை இந்திரா பார்த்தசாரதிக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தேன். இருவரும் அறிமுகமாகினார்கள்.

பத்தரை மணிக்கே வருவீங்களென்று பார்த்தேன் என்ற இ.பா (இனி சுருக்கமாக அழைக்கின்றேன்) 'இந்திய டைமுக்கு வந்திருக்கீங்களே!' என்று புன்னகைத்தார். இ.பா தங்கியிருக்கும் இடம் சிட்னிக்கு வடபுறம். நான் இருப்பது தென்புறம். இரண்டு புறங்களுக்கும் நடுவில் எஸ்.பொ. அவர்கள். நான் எஸ்.பொவைச் சந்தித்து புறப்பட்டுப் போனதில் தாமதம்.

சொல்லப் போனால் இந்த தாமதத்திற்கு நான்தான் காரணம். அதனைச் சொல்லி வருத்தம் தெரிவித்தேன்.

அக்கினிக் குஞ்சு

அது குளிர் காலம். ஆதலால் வழக்கமான விசாரிப்புகள். இ.பா டெல்லியில் இருந்தவர் என்பதால் குளிரை அனுபவித்தவர். உள், உலக குளிர் பேச்சுகளுக்குப் பின்னர் இலக்கியப் பேச்சு தொடங்கியது. ஒலிப்பதிவுக் கருவியை தயார் செய்தேன். எஸ்.பொ பேசத் தொடங்கினார்:

அக்கினிக் குஞ்சு சார்பாக இந்தப் பேட்டியை தொடங்குகின்றேன். அக்கினிக் குஞ்சு மெல்பேன் நகரை மையமாகக் கொண்டு புலம் பெயர்ந்த சுழத்தமிழர்கள் நடாத்தும் மாசிகை—மாத இதழ். சில பிரதிகளை தாங்கள் பார்த்திருக்கலாம்.

இ.பா: பார்த்தேன். பார்த்தேன்.

எஸ்.பொ. தமிழ்நாட்டிலிருந்து எழுதிய கல்வி, சி.சு.செல்லப்பா, லாசரா, மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள், புதுமைப்பித்தன், பிற்காலத்தில் ஜெயகாந்தன், ஜானகிராமன் நா. பார்த்தசாரதி, அகிலன் ஆகியோரின் எழுத்துக்களை விரும்பிப் படித்தார்கள் சுழத்து எழுத்தாளர்கள். ஆனால் டெல்லியில் இருந்து கொண்டு எழுதிய உங்களின் எழுத்துக்களையும் விரும்பிப் படித்தார்கள். உங்களுக்கென்று ஒரு வாசகர் கூட்டம் சுழத்தில் இருந்திருக்கிறது. முக்கியமாக உங்களின் மழை என்ற நாடகம் க.பாலேந்திராவினால் மேடையேற்றப்பட்டது. முதலில் நாங்கள் மழை நாடகத்துடன் பேட்டியை தொடங்குவோம். மழை நாடகம் எந்த அருட்டுணர்வில்—இல்லாவிட்டால்— எந்தப் பின்னணியில் எழுதினீர்கள் என்று வாசகர்களுக்கு சொல்வீர்களா?...

இ.பா.: மழை எனது முதல் நாடகம். முதல் நாடகம் என்று சொல்லும்போது நான் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானது சிறுகதை மூலம் தான். பிறகு நாவல்கள். 1970-ல் தான் மழை எழுதினேன். மழையை முதலில் நாவலாக எழுத வேண்டுமென்று தான் நினைத்தேன். நினைத்ததோடு நிலலாமல் நாவலாக எழுதிவிட்டேன். அதாவது ஒரு பெரிய நாவலின் ஒரு பகுதியாக அது இருந்தது. ஆனால் அது திரும்பப் படிக்கபோது அதில் நாடக அம்சங்கள் இருப்பது தெரியவரவே நாடகமாக எழுதினால் அது சிறப்பாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றியது. இதில் நாவல் கதா

பாத்திரங்கள், மனப்போராட்டங்கள். இதனை நாடகமாக எழுதிப் பார்த்தால் ஒரு வேளை அதனுடைய உணர்வுகள் அழுத்தமாக வைக்கப்படும் என்று எனக்குத் தோன்றியது. பல நாடகங்கள் பார்த்திருக்கின்றேன். ஆனால் நாடகம் எழுதத்துணியவில்லை. 1970 வரை-ஏன் என்றால் தமிழ்நாட்டில் பார்த்த அனேக மான பெரும்பாலான நாடகங்கள் எனக்கு சமூகத்தை அளித்தன.

எஸ்.பொ.— சபாநாடகங்கள்...

இ. பா.: ஆம். சபாநாடகங்கள். ஒரு நாடகம் எழுதும் போது எப்போது அது பரிபூரணமான வடிவம் பெறுகிறது என்றால் அது அரங்கேறும் போதுதான். அதனை உறுதி யாகவே நம்புகின்றேன். நாடகத்தை எழுதிப் பார்ப்பதோடு நிற்காமல் அது அரங்கேறினால் தான் அது வடிவம் பெறுகின்றது என்கிற காரணத்தினால் அதனை அரங்கேற்ற யார் இருக்கின்றார்கள், என்ற எண்ணம் எனக்கு வந்தது. அதனால் நாடகம் எழுதத் துணிய வில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் சென்னை யில் போட்ட நாடகங்களைப்போல டெல்லியில் போட்ட ஒரு சபா நாடகக் குழுவினர்- தட்சண பாரத நாடக சங்கத்தார்- எனக்கு அறிமுகமா னார்கள். அதன் செயலாளர் மணி என்பவர் துடிப்பான இளைஞர். அவர் என்னிடம் எனக்கு நாடகம் எழுதித் தாருங்கள் என்றார்.

நான் அவரிடம் சொன்னேன். நான் நாடகம் எழுதித்தரத் தயார். ஆனால் நீங்கள் மேடையேற்றத்தயாரா? நிச்சயமாக இந்த உறுதி மொழி தந்தால்தான் என்னால் நாடகம் எழுதமுடியும். எத்தகைய விமர்சனம் வந்தாலும் உங்கள் குழுவினரே பலர் எதிர்த் தாலும் நீங்கள் மேடையேற்ற உறுதி என்றால் தான் நான் நாடகம் எழுதத்தயார் என்றேன். சரி என்றார்; எழுதினேன். நாடகத்தை படித்துப் பார்த்தார். நாடகத்தில் வருகிற பெண் பாத்திரத்தை ஏற்று நடிக்க நாடகக் குழுவில் உள்ள பெண்கள் யாரும் தயாராக இல்லை. இந்தப் பிரச்சனையை நீங்கள்தான் தீர்த்து வைக்கவேண்டும் என்றார். நாங்கள் நாடகம் போடத்தயார். இந்த நாடகத்திற்கு நிச்சயமாக எதிர்ப்பு இருக்கிறது, கண்டனம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் விவாதித்தோம். மற்றவர்கள் ஆதரவு தரவில்லை. ஆனாலும்

நான் உங்களுக்கு வாக்குறுதி அளித்த காரணத்தினால் இந்த நாடகத்தை மேடையேற்றுகின்றேன். ஆனால் பெண் பாத்திரத்தை தரவேண்டியது உங்கள் பொறுப்பு என்றார்.

அதே நேரத்தில் க.நா.சு. டெல்லியில் தங்கியிருந்தார். அவரின் மகள் துடிப்பான பெண். ஆனால் நாடகத்தில் நடித்த அனுப வமே இல்லை என்றாலும் நாடகத்தின் பிரதியை அவளிடம் கொடுத்தேன். இதை படித்துப்பார். இதில் வருகிற பெண் பாத்திரத்தை ஏற்று நடிக்கத்தயாரா என்று கேட் டேன். அவர் அதற்கு நான் நாடகமே நடித்த தில்லை என்றார். நீ பேசும் போதே நடிப்பது போல்தான் இருக்கிறது என்றேன். ஆனால் உனக்கு இதில் நடிப்பதில் ஆட்சேபனை இருக்குமானால் சொல்லிவிடு என்றேன். அவர் எதுவும் சொல்லாமல் நாடகப் பிரதியை படித்துப் பார்த்துவிட்டு நடிக்கிறேன் என்றார். பிறகு நான் நாடகசபா மணியிடம் அறிவித் தேன். பிறகு அந்தப் பெண்ணை மணிக்கு அறிமுகப்படுத்தினேன். அந்தப் பெண் பெயர் ஜமுனா. நாடகத்தின் ஒத்திகை நடந்தது.

அரங்கேறியது. அரங்கேறும்போதுஎப்படி வரவேற்பு இருக்குமென்று தெரியவில்லை. எனவே இந்த நாடகத்தை டெல்லியில்உள்ள ஹைட் பார்க் தியேட்டரில் போட்டோம். டிக்கெட் இல்லை. மற்ற நாடகங்களுக்கு டிக்கெட் நன்கொடை இருக்கும். இது பரிசீல தனை நாடகம் என்பதால் அழைப்பு அனுப்பி எந்த அளவுக்கு வரவேற்பு இருக்கிறதென்று, பார்க்கத் துணிந்தார்கள். அன்று நடிக்கர் சே வின் அரசியல் மீட்டிங் கூட்டம் நடந்தது. அந்தக்கூட்டம் நாடக தியேட்டருக்கு அருகில் உள்ள ரீகல் பாக்கில் மாலை 6 மணிக்கு நடந் தது. சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கூட்டம். காமராஜ் காங்கிரஸ் கூட்டம். பெரும் பான்மையாக டெல்லியில் தமிழர்கள் சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் ஆதரவாளர்கள்தான். சோ ஒரு பிலிம்எட் ராக்ஷன். கூட்டம் நாடகத்திற்கு வருமாங்கிற சந்தேகம். எனவே ஏழு மணிக்கு வைக்கிற நாடகத்தை எட்டு மணிக்கு வைத்தோம் கூட்டம் முடிந்து வரட்டுமனு. ஆனால் அந்தக் கூட்டத்துக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் ஏழு மணிக்கே ஹவுஸ் புல்லாகிவிட்டது. நான் மண்டபத்தின் பின்னால் உட்கார்ந்திருந்தேன்.

நாடகத்தை பார்த்தார்கள். ஆனால் இது எப்படி ரியாக் பன்னுதுன்னு அவங்களுக்கு தெரியல்ல. இது ஒரு பரிசீலனை நாடகம்ங்கிற காரணத்தினால் என் பக்கத்தில் இருந்த ஒரு அம்மாள் கேட்டார். நாடகம் முடிந்துவிட்டதா எல்லாரும் எந்திரிக்கிறாங்களேன்னு. நான் முடிஞ்சிருச்சின்னேன். உங்களுக்கு எப்படி தெரியுன்னு, அந்த அம்மா கேட்டாங்க. நான் தான் இந்த நாடகத்தை எழுதினேன்னு சொன்னேன். ஆக இது ஒரு சுவாரஸ்யமான நிகழ்ச்சி.

தமிழ் நாடகங்களைப்பற்றி மோசமான கருத்தை கொண்டிருந்த பத்திரிகைக் காரங்களாரும் டெல்லியில் விமர்சனம் எழுதவாரதில்ல ஆங்கில பத்திரிகைக் காரங்க. ஆனா நாங்க அவங்கள கூப்பிட்டிருந்தோம், அவங்க நாடகத்த ஒரு வித்தியாசமான நாடகமனு எழுதினாங்க. இதுதான் இந்த மழை நாடகம் பிறந்த கதை வளர்ந்த கதை

இ.பா: மழை நாடகத்தை தவிர வேறு நாடகங்கள்?

இ.பா: மழை நாடகம் தந்த உற்சாகத்தின் காரணமாக அடுத்ததாக போர்வை போர்த்திய உடல்கள் என்ற நாடகம் எழுதினேன். அதனையும் டெல்லி தட்சண பாரத சங்கம் மேடையேற்றினார்கள். மழை நாடகம் முடிந்ததுமே மணிக்கும் ஜமுனாவுக்கும் திருமணம் ஆகியது. நாச்சியார் திருமொழி படிச்சா கல்யாணம் ஆகுங்கிற மாதிரி மழை நாடகம் போட்டா கல்யாணம் ஆகுங்கிற மாதிரி ஆயிருச்சு. மழை நாடகத்தை மூனு குருப் போட்டிருக்காங்க. மூனு குருப்பிலயும் மூணு கல்யாணம் நடந்திருக்கு.

போர்வை போர்த்திய உடல்களை இதே குருப்தான் போட்டாங்க. மூனாவது நாடகம் காலயந்திரம். காலயந்திரத்தை போடமுடியு மானனு தயங்கினாங்க. அப்பறம் ரொம்பநாள் கழிச்சி போன வருசத்துக்கு முந்தின வருசம் பாண்டிச்சேரியில் நான் இயக்குனராக இருந்த போது நாடகம் போடப்பட்டது. அதை டைரக்ட் செய்தவர் ராமானுஜம். பிறகு நந்தனார் கதையை ஒரு நாடகமா எழுதினேன். அது முதல் இந்தியில்தான் அரங்கேறியது. நந்தன் கதை நந்தனார் கதையா இருந்தா

லும் நந்தனார் கதையை பற்றி ஒரு மறுபரிசீலனையா இருந்தது. அது மொதல்ல அரங்கேறியது இந்தியில் டெல்லியில் இருக்கிற National School of Dramaல் படித்த ஒரு பெண் அந்தக் கதையில் ரொம்ப ஈடுபாடு இருந்த தினால இந்தியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இதை மொழி பெயர்த்தவர் டாக்டர் சுமதிஜயர். பிறகு தஞ்சாவூர் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ராஜி இயக்க தமிழில் அரங்கேறியது. இவரும் அதே பள்ளியைச் சேர்ந்தவர்.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ஒரு சொல்

உங்களுக்காக எல்லோரும் அழுதுள்ளார்கள் கண்ணில் நீர் இல்லாமல் போகும்வரை

கவிதைகள் முடிக்கப்பட்டும் புதிதாய் தொடங்கப்பட்டும் இன்னும், வருவதற்காக முன்கிக் கொண்டும்

மலையகமே! எல்லாம் முடிந்தபின் இன்னொன்றுக்காய் காத்திருக்காதே!

நீயாக எழுந்து கையையும், காலையும் முகத்தையும் பார். பின்

அவற்றைக் கழுவிக்கொண்டு பூமியின் பரப்பிற்கு வர! உன்னை மனிதனென பிரகடனப்படுத்து ஒரு நொடிக்குள் கெதியாய் கெதியாய்.

அவர்கள் உன்னைப் புதைக்கப் போகிறார்கள் இவர்கள் உன்னை மறக்கப் போகிறார்கள் அதற்குள் கெதியாய் கெதியாய்.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

எஸ்.பொ.: சிவகுமார் நடித்த மறுபக்கம் திரைப்படம் நாடகமா வந்ததா?

இ.பா.: நாடகமா இல்ல. குறுநாவலா வந்தது. குறுநாவலாக வந்த போது அதன் தலைப்பு உச்சி வெய்யில். இது சென்னை வாசகர் வட்டத்தில் புத்தகமாக வந்தது. ஆனால் வாசகர் வட்டத்தில் பரபரப்பான ஆதரவு இல்லேங்கிற காரணத்தினால் இந்த நாவல் பலபேருடைய பார்வைக்கு படாம பேசும் விட்டது. 1990ல் டைரக்டர் சேது மாதவன், நல்ல படங்கள் தயாரிக்கணும் கிற முறையில் என்னெ அணுகினாரு. அவர தேசிய திரைப்படக் கூட்டுத் தாபனம் பல சிறந்த டைரக்டர்கள் வரிசையில் பதிவு செய் ருந்தது. அதில் சேதுமாதவனும் ஒருத்தர் குறைந்த பட்ஜெட்டுல படம் தயாரிக்கிற திட்டத்தில் சேது மாதவன் வெந்து தணிந்த காடுகள் என்ற குறுநாவலை படமாக்க லாம் என்றார். நான் குறைந்த பட்ஜெட்டுல தயாரிக்க போறேன்னு சொல்றீங்க. அதனால் நீங்க உச்சி வெய்யில் படிச்சி பாடுங்கன்னு சொன்னேன். உச்சி வெய்யில் படிச்சாராம் அப்புறம் உச்சி வெய்யில் எடுக்கிறேன்னாரு- உச்சி வெய்யில் தமிழ் நாட்டுல நடக்கிற கதை வெந்து தணிந்த காடுகள் டெல்லியில் நடக்கிற கதை, தமிழ்ல எடுக்கிற படம்கிறதுனால தமிழ் நாட்ல நடக்கிற கதைய சேதுமாதவன் எடுத்தாரு. அப்படித்தான் உச்சிவெய்யில் படமாகி யது. உச்சிவெய்யில்லு ஒரு படம் ஏற்கனவே வந்ததினால மறுபக்கம்தான் பெயர் வைத்தோம்.

எஸ்.பொ.: இலக்கிய விசயத்தை கொஞ் சம் நிறுத்திட்டு உங்களைப்பற்றி Personal ஆ பேசுவோம். வாசகர்களுக்கு உதவும்.

இ.பா.: இலக்கிய விசயமே பேசலேன்னு நெனைக்கிறேன். (சிரிப்பு)

எஸ்.பொ.: இலக்கியத்திற்கு பிறகு வரு வோம். நீங்க பிறந்த ஊரு?

இ.பா.: கும்பகோணம். படிச்சதும் கும்ப கோணம் காலேஜ். பிறகு அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்டி...

'கும்பகோணம் என்றதும் மாமாங்கம் நினைவுக்கு வந்தது இலங்கையில் மட்டக்களப் பில் மாமாங்கம் திருவிழா சிறப்பானது. மாமாங் கத்தில் பூக்கிற குறிஞ்சிமலர் ஞாபகம் வருவது இலக்கியமானது. நா. பார்த்தசாரதியின் குறிஞ்சிமலர் தமிழ் இலக்கியத்தில் பூத்த ஒரு மலர் அல்லவா?..'

எஸ்.பொ.: கும்பகோணம்தான் ஜானகி ராமனின் ஊரும்..

இ.பா.: ஜானகிராமன் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் கும்பகோணத்துக்கும் பக்கத்தில்.

எஸ்.பொ.: தேவன் கும்பகோணம்தான் நெனைக்கிறேன். கும்பகோணம் எப்பவும் ஒரு வித்துவ பரம்பரை தந்திருக்கு.

இ.பா.: கு.ப.ராவுக்கும் கும்பகோணம் தான். பிச்சமுர்த்திக்கும் கும்பகோணம்தான். ஒரு ஆச்சரியமான விசயம் என்னன்னா கும்ப கோணத்தில் படிக்கிறபோது எனக்கு ஆசிரியர் ஜானகிராமன்.

எஸ்.பொ.: கும்பகோணம் வெற்றி லைக்கு பேர்போனதுன்னு சொல்வாங்க

இ.பா.: கும்பகோணம் வெற்றிலை கொஞ்சம் காட்டமா இருக்கும். டெல்லியில பனாரஸ்பான்னு சொல்ற மாதிரி கும்ப கோணம் வெத்தில் பனாரஸ்பான் மாதிரி காட்டமா இருக்கும்.

சோமு: கும்பகோணம் கொசுவுக்கும் பேர் போனதுன்னு சொல்வாங்க.

இ.பா.: ஒரு காலத்தில்.. ஆனா இப்ப இந்தியா பூராவுமே கொசு இருக்கே!

(சிரிப்பு)

'இந்திரா பார்த்தசாரதியின் மிகப்பெரிய இலக்கிய அம்சமே நிஜத்தை ஒப்புக்கொள்வது. அது அவருடைய இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல தனிப்பட்ட பேச்சிலும் இருக்கும். அதுபலருக்கு பிடிக்காதாம். அவர்கள் நிச்சயமாய் பொய்மை பூசி மினுக்கிகளாக இருக்கும்! கொசு இருப் பதைக்கூடபலர் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார்கள்.'

எஸ்.பொ.: படிச்சி முடிச்சது கும்ப கோணம் தானே?

இ.பா.: பி. ஏ. படிச்சது கும்பகோணம் காலேஜ்ல. எம். ஏ. படிச்சது அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்டியில.

எஸ்.பொ.: (ஒரு பரபரப்புடன்) அண்ணாமலையில எந்த ஆண்டு படிச்சீங்க? ஏன்னா நான் அண்ணாமலையில 50—52ல படிச்சேன்.

இ.பா.: 52ல தான் நான் படிச்சேன். 'அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் தமிழுக்கு பல இலக்கிய வித்துவான்களைத் தந்திருக்கிறது. அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் காலவைப்பதே புண்ணியம் என்பார்கள். அந்த அண்ணாமலையில் இருந்து இந்த இரு இலக்கிய மலைகள் வந்திருக்கின்றன.'

எஸ்.பொ.: 52ல நான் கிறிஸ்டியன் காலேஜ்ஜுக்கு போயிட்டேன்.

இ.பா.: 52ல நான் திருச்சி நெசனல் காலேஜ் போயிட்டேன்.

எஸ்.பொ.: அப்ப ஏ.சி. செட்டியார் தான் தமிழ் புரபசர்

இ.பா.: எனக்கும் அவர் தான்

எஸ்.பொ.: கொஞ்சம் காலம் ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் வைஸ்சான்ஸ்ஸலரா இருந்தாரு.

இ.பா.: கொஞ்ச நாள்னு நெனைக்கிறேன்.

எஸ்.பொ.: மணவாள ராமானுஜம் தான் நான் இருக்கேயில இருந்தாரு.

இ.பா.: நான் அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்டியில இருக்கிறபோது என்னெ 15 நாள் சஸ்பென்ட் பண்ணிட்டாங்க. அப்ப ஒரு ஸ்ரைக் நடந்தது. 1950னு நெனைக்கிறேன். அப்ப நான் கம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டி. பார்ட்டி டிக்கெட் எனக்கு உண்டு.

எஸ்.பொ.: நானும் கம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டி தான் அப்ப.

'நானும் கம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டி தான் என்று எஸ். பொ சொன்னதுமே என் நெஞ்சில் சில நினைவுகள்.. எஸ்.பொ வைப்போல் தான் ஜெயகாந்தனும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருந்து தான் வந்தார். சிவந்த தாமரை தான் தமிழுக்கே ஜெயகாந்தனை அறிமுகப்படுத்தியது. காலப்போக்கில் இவர்கள் இருவருமே

அக்கினிக் குஞ்சு

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோடு முரண்பட்டார்கள். ஒரு கட்டத்தில் எஸ்.பொவை தாக்குவதே தொழிலாகக் கொண்டார்கள் முற்போக்குக் காரர்கள். பதிலுக்கு எஸ்.பொ விடுவாரா? தமது அத்தனை அஸ்திரங்களையும் பிரயோகித்து 'சமர்' செய்து நற்போக்கு இலக்கியத் தையே தமிழுக்கு தந்தவர் எஸ்.பொ. மகாகவி பாரதியின் மானிடமும் முற்போக்கும் எந்தக் கட்சிக்கும் சொந்தமில்லை. மானிடத்திற்கு சொந்தமானது. மானிடத்திற்கு சொந்தமான முற்போக்கு இன்றும் இருக்கிறது. அதற்காக ஆங்காங்கே பேராசட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வெனின் கண்ட ரஷ்யாவில் கூட அது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனை நடத்துபவர்கள் மனிதர்கள்—கட்சிகள் அல்ல! கட்சிக் கான முற்போக்கு ரஷ்யாவைப்போல் தேசவினியேதரும்.'

இ.பா.: நான் அந்த ஸ்ரைக்கில் முக்கிய பங்கெடுத்தேன். வெங்கடகிருஷ்ணமாச்சாரி. அவரு அனந்தசயனங்காரின் மகன். அவரும் கம்யூனிஸ்ட். ஒரு 15 பேரை சஸ்பென்ட் செஞ்சாங்க. அந்தக் காலத்தில் அறிவு பூர்வமான ஸ்ரைக் நடந்திருக்கு. இன்று தமிழ் நாட்டு காலேஜ்களில் பெரியவர் ரஜினியா—கமலா என்றும் குஷ்புவா-கௌதரியா என்றும் கட்சி போட்டு ஸ்ரைக் செய்கிறார்கள்ாம். வருங்கால சிற்பிகளின் நிகழ்கால எண்ணங்களே இதுவானால் தமிழகத்தின் எதிர்காலம் புதிர் தான்? .

எஸ்.பொ.: அப்பறம்?

இ.பா.: 52-55ல திருச்சி நெசனல் காலேஜ்ல இருந்தேன். அப்பறம் டெல்லிக்கு வந்தேன். 55 ல இருந்து 80 வரைக்கும் டெல்லில்தான். இடையில 5 ஆண்டுகள் போலண்டு வார்சா யூனிவர்சிட்டியில விசிட்டிங் புரபசரா இருந்தேன்.

எஸ்.பொ.: நீங்க ஆரம்பத்தில் எழுத்தை சிறுகதையோடுதான் தொடங்கினேன்னு சொன்னீர்கள்...

இ.பா.: ஆரம்பத்தில் நாவல் எழுதினேன். மாணவனா இருந்த போது ஒருநாவல் எழுதினேன். அது பிரகரமாகல்ல. பிரசுரிக்கவும் முயற்சிக்கல்ல. அது கையெழுத்து பிரதியாவே இருந்தது. ஒருகால கட்டத்தில் ஏன் கதைகளை பிரசுரிக்க யோக்கியதை இல்லேனு

நெனச்சேன். அதனால் எந்தப் பத்திரிகைக்கும் அனுப்பவில். 63ல் ஆனந்த விகடன்ல நல்ல கதைகளை பிரசுரிக்கிற முயற்சியில முத்திரைக் கதைகளை போட்டாங்க. ஜெய காந்தனின் சிறுகதைகள் முத்திரைக்கதையாக வந்தது. அப்ப...

சோமு: அந்தக் கதையை நான் ஆனந்த விகடன்ல படிச்சேன். அருமையான கதை.

இ.பா: அப்பரம் வரிசையா என்னுடைய கதைகள் அனைத்தும் முத்திரைக் கதைகளா வந்தது. ஒருமாதம் ஜெயகாந்தன் கதை வரும்- அடுத்த மாதம் என்னுடைய கதை. இதில எனக்கு உற்சாகம் வந்தது. அப்ப தீபம் பார்த்தசாரதி டெல்லிக்கு வந்தார்.

அவரு டெல்லிக்கு வந்த நோக்கமே டெல்லியவைச்ச நாவல் எழுதனுங்கிறதுதான். ஒரு மாதம் தங்கி இருந்தாரு. பிறகு என்னால் டெல்லிய வைச்ச எழுத முடியாதுன்னு பார்க்கி ரேன். ஏன் நீங்க எழுதுங்கனேன். அப்படின்னு தீபம் பார்த்தசாரதி சொன்னாரு. டைட்ல அவரே தந்தாரு. தந்திரபூமி. அவரு எப்போ துமே டைட்ல வைச்சிட்டுதான் நாவல எழுது வாராம். என்னையும் டைட்ல குடுத்திட்டு எழுதச் சொன்னாரு. டெல்லியில உள்ள அரசி யல் சாகசம், தந்திரங்கள் சாணக்கியங்கள் என்பனவற்றை விளக்குவதாக எழுதுங்கள் என்றார். தலைப்பை குடுத்திட்டாரு. ஆனா என்ன எழுதனுங்கிறது என் வேல. அதைநான் தான் தீர்மானிக்கணும்னேன். ஒத்துக்கிட்டாரு. அதன்படி தீபம் இதழ்ல நாவலை எழுதினேன். அதுதான் பிரசுரமான முதல் நாவல்.

எஸ்.பொ: நீங்க சிறுகதை எழுதும் போது உங்களுக்கு Inspiration ஆக திகழ்ந்தது யார் ஜானகிராமனா? அல்லது வேறு யார்? எனக்கு ஜானகிராமன்ல வலு ஆதர்சம்.

இ.பா: ஜானகிராமன் என்னுடைய ஆசிரி யர். அவர் கதையை விரும்பி படிக்கிறவன் கு.ப.ரா. கதைகளையும் விரும்பி படிக்கிறவன்:

புதுமைப் பித்தன் இம்பூருவன்ஸ் மோர் தென் அதர் பியூபிள்

எஸ்.பொ: என்னா அவரின் ஆளுமை கூட.

'புதிதாக சிறுகதை எழுத வருகிறவர்கள் புதுமைப்பித்தனைப் படிக்காமல் வரக்கூடாது. (புதுமைப்பித்தனைப் படித்து விட்டே சுஜாதா இப்படி சிறுகதை எழுதுவது வேறு கதை) சுஜாதா சொன்னார். புதுமைப்பித்தனின் கடவுளும் கந்தசாமியும் பலதடவை நான் படித் தது. அவருடைய எழுத்தில் உள்ள கிண்டல் நடை புதிய இலக்கிய வடிவம். இலங்கை மலையக மக்களைப் பற்றி அவர் எழுதிய சிறுகதைதான்—துன்பக் கேணி. திருநெல் வேலில் இருந்த அவரை தோட்டத்தொழிலாள ரின் துயரம் எப்படி பாதித்தது என்பதை கண்டு பிடிக்க ஆய்வே தேவையில்லை— புதுமைப் பித்தனின் திருநெல்வேலியில் இருந்து நிறைய தமிழர்கள் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் 'பிழைக்க' கண்டிச்சிமைக்குப் போயிருக்கிறார் கள். 'அந்தத் துன்பக் கேணியில் எங்கள் பெண்கள் அழுத சொல் மீட்டவர்'தான் புதுமைப்பித்தன்.'

இ.பா: அவருடைய எழுத்தில் உள்ள கிண்டல் என்னெ வெருவா கவர்ந்தது. ஜானகிராமனின் எழுத்தில் எனக்கு பிடிப்பு அதிகம்தான். எல்லாவற்றையும் உள்வாங்கிக் கொண்டு எழுதுவதுதான் சிறப்பானது.

எஸ்.பொ: என்னைப் பொறுத்தவரையில் புதுமைப் பித்தன் கதைகள் என்னை ஆரம்பத் தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. புதுமைப் பித்தன் பரிட்சார்த்தமா நிறைய எழுதினார். புதிய நடை, புதிய பார்வை, புதிய உத்தி எல்லாம். ஆனா கதையின் மெருகு தன்மையை ஒருசங்கீதத்தின் லயிதத்தை கொண்டு வந்தது ஜானகிராமன் தான்.

இ.பா: இருக்கலாம். ஆனால் நீங்க சொல்ராது கதையின் வடிவம். கதையின் கூர்மை புதுமைப்பித்தனிடம் இருந்தது போல மற்றவர்களிடம் இருந்ததாக தெரியவில்லை.

எஸ்.பொ: புதுமைப்பித்தனுடைய சமுதாய பார்வை கூர்மையாக இருந்தது.

இ.பா: அதைத்தான் சொல்றேன். சமுதாயப்பார்வை இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லையே!

□

(இன்னும் வரும்)

அக்கினிக் குஞ்சு

CPA

Telephone : 791 2888

Facsimile ; 706 7060

ROWAN HARMAN AASA. CPA. ACIS

Certified Practising Accountant

Registered Tax Agent

Licensed Company Auditor

R. HARMAN & ASSOCIATES

75 Robinson Street

DANONONG 3175

Le Pine Funeral Services

ஆசிய சமூகங்களின் சமய,
கலாசார பாரம்பரியங்களுக்கு அமைவான
சிறந்த சேவையை அளிப்போம்

**24 Hours a Day
7 Days a Week**

*Call now for assistance or advice on
funerals and prepaid funeral plans.*

DANDENONG

137 Princess Highway 794 0511

MORDIALLOC

21 McDonald Street 580 8447

OAKLEIGH

1603 Dandenong Road 569 0585

Who can you turn to? The people at Le Pine